

WAY TO SUCCESS.

Published by
Kamalalaya Book Depot,
TRIVANDRUM.

വിജയമാർഗ്ഗം.

കമലാലയാഖുഷ്ഠാഡിപ്പോ,
തിരവന്നന്തപുരം.

[പക്ഷ്യവകാശം]

ഒന്നാം പതിപ്പ്.

1108.

Price 6 As.]

[വില മാ-

ନୀଳ

ତିରବନନ୍ଦପୁର
କମଲାଲଯାଖୁମ୍ବୀଷ୍ଟ୍ରୋଫ୍ରାମ୍ପୁରତକଣାକଳ ଓ ଚଣ୍ଡି
“କମଲାଲଯ” ଅଶ୍ଵିର ଶାହୁଡ଼ିଇଛନ୍ତି
ମହାନ୍ଦ.

ଲୋକା

പുസ്താവന.

ക്രീ നമ്പ്രുന്നർ ജീവിതം വിജയകരമായിരത്തീ
അന്നതിനു സഹായിക്കുന്ന ഭേദഭുളണ്ണങ്ങൾ ഫല
തുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഒരു ചെറിയ പുസ്തകത്തിൽ വിവ
രിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. അതിനാൽ അതിപ്രധാനങ്ങ
ളായ ചില സംഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചു് വളരെ ചുരുക്കി അ
സ്താവികവാൻ മാത്രമേ ഗുന്നമകത്താവു് ഉല്ലമ്പിച്ചിട്ടില്ല.
സമാർത്ഥപ്രതിപാദിതങ്ങളായ ഗുന്നങ്ങൾ നമ്മുടെ
ഭാഷയിൽ അപൂർവ്വമല്ലെങ്കിലും നല്ല കാഞ്ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു്
എത്തല്ലാം തരത്തിൽ പറഞ്ഞാലും എത്ര പ്രാവഹ്യം
പറഞ്ഞാലും അധികമായിപ്പോയെന്ന വരുന്നതല്ലെല്ലാ.

Trivandrum,
12—2—108. }

പ്രസാധകൾ.

വിജയമാർഗ്ഗം.

ങ്ങ മനഷ്യൻറെ ജീവിതത്തിൽ അതിപ്രധാന മായ എടും അവൻറെ ബാല്യകാലമാണ്. എന്നെന്ന നാൽ, അവൻറെ ജീവിതം വിജയകരമാക്കിത്തീക്ഷ്ണ തിനും അവസ്ഥയും വേണ്ട ഉപകരണങ്ങൾ സന്ധാരിക്കേണ്ടതും ഈ എടുത്തിലാണ്. വില്ലാല്ലാസം, ബുദ്ധിവികാസം, സന്മാർഗ്ഗനിഖീ, പരിഗ്രാമയിലും മതലായ ചില ഭ്രാംബുളനങ്ങൾ ഒരുവൻറെ ജീവിതം വിജയകരമായിത്തീരുവാൻ അവന്നണ്ടായിരിക്കും. ഈവരെല്ലാം ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ അവനിൽ അടിഈറയ്ക്കുവയ്ക്കാണ്. മനഷ്യക്കുല്ലാം ഇംഗ്ലീഷ് വിശ്വേഷണുല്പിനത്തിലുണ്ട്. എന്നാൽ അതിനെ വില്ലാല്ലാസം കൊണ്ട് വികസിപ്പിച്ചും വേണ്ടവിധം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നും. തീക്കന്നൽ, ചാവൽ മുടിക്കിടന്നാൽ എങ്കിനെ പ്രകാശിപ്പില്ലാതിരിക്കുന്നവോ അതുപോലെ നമ്മകളും ബുദ്ധിശക്തി അജ്ഞാനമാക്കുന്ന അന്യകാരം കൊണ്ട് മുടിക്കിടക്കുന്നിടത്തോളം നിഃപ്രയോജനമാകും. നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള വനപ്രദേശങ്ങളിൽ നോക്കുന്നപുഷ്ട വേടവാർ, കാൺകരം എന്നിങ്ങനെ ചില ജാതിക്കാരെ കാണാം. അവർ വില്ലാവിഹീനമാരാണ്. മിക്കവാറും നഗരമാരായിത്തന്നെ സമ്പർക്കിക്കുന്നു. അതു തിയിൽ അവർ മനഷ്യർ തന്നെയാണ്. പ്രസ്തതത്തിലും പല സാമ്പത്തികരായ ഉണ്ട്. എന്നാൽ അവരുടെ ജീവിതരീതി മുത്തുങ്ങുമ്പോൾ അധികം വ്യത്യസ്തമാണ്.

അവരെ, മറുള്ളവർ മനഷ്യരായി കരത്തുനമില്ല. എന്നാൽ അവരിൽ ഒരു ഒപ്പുത്തോലെ വില്ലും സവും തദ്ദനസരണമായ മനസ്സംജ്ഞാരവും സന്ധാരിക്കുന്ന വെന്ന ചിഹ്നകൾ; അപ്പോരും അവരെന്നു നില എന്തായിരിക്കും? ഒരു സാധാരണ വേട്ടന്നേരങ്ങും കാണിക്കാൻ രണ്ടുരേഖാ നിലയ്ക്കും അവഗൗളി നിലയ്ക്കും തമ്മിൽ എത്ര പുത്രാസം ഉണ്ടായിക്കും? വില്ലും സവും ഉള്ളവനെ അവരെന്ന് ജാതിയോ മതമോ നോക്കാതെ സകലങ്ങൾ ഫൈറിക്കുകയും പെട്ടെന്നിക്കുകയും ചെയ്യും.

“ജാതിയേതിൽ ജനിച്ചാലും
ചേപ്പല്ലിലറിവേരകിൽ
സാദരം മാനൃനായീട്—
മെരു മാനൃസദ്ദിലും.”

എന്നാണ് കവിവചനം.

മനഷ്യനു പ്രതിഭത്തായിട്ടുള്ള ബുദ്ധിശക്തിയെ വികസിപ്പിച്ചു പരിഷ്കരിച്ചു് വേണ്ടവള്ളും ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു് വില്ലും സവും അത്രാവശ്യമാണു്. പത്തായ തതിൽ നെല്ലു ധാരാളം കിടന്നാലും അതു പുഴുങ്ഗി, ഉണക്കി, അരിയാക്കി പാകംചെയ്യുവെക്കിൽ മാത്രമേ ക്രഷിക്കാൻ സാധിക്കും. അതുപോലെ ബുദ്ധി ഉണ്ടായാലും അതുപലപ്പെടണമെങ്കിൽ വില്ലും സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യണം. വില്ലും വിഹീനനായ ഒരു പ്രത്യേകിനു തുല്യമാണെന്നാണു് മഹാമാരിയും പക്ഷം. എത്ര സന്ധത്തുണ്ടായിരുന്നാലും, സെറുഡാണ്ടും ഉണ്ടായിരുന്നാലും വില്ലും കിട്ടുകയിൽ ഒരു സജീവനാജീവനം ഇടയിൽ ഒരു സ്ഥാനം സിലവിക്കുന്നതല്ല.

“വിദ്യയാൽ സവർത്തനവും
സിലവിച്ചാൻ വഴിയായിട്ടോ”

“വിഭ്രയില്ലാതെ വന്നാലീ
മർത്തുജമും വുമാവിലാം”.

“വില്ലതാൻ വല്ലതെപ്പോഴിം
വില്ലതാൻ വല്ലതേറിവും”

“വിഭ്യ യാതൊന്നമില്ലാതെ
ഗ്രഹമാടോട് തുല്യരായ്
പുത്രർ ഏരളിൽത്തിൽ ദേശം
പുത്രനില്ലാത്ത ഭക്ഷിവാമാം”.

“വിദ്യപ്രസ്താവനയാലുതു—
മിവ തുല്യങ്ങളുടെയാണ്
സ്വരാജ്യ പൂജ്യനാം ഭ്രഹ്മ
വിദ്യാശ്രംഭ സർവ്വത പൂജ്യനാം.”

“വിള്ളാധനം സർവ്വധനാൽ പ്രധാനം”.

എന്നിത്രാബി കവിവാകുങ്ങൾ വില്ലാല്ലാസ്തതിന്റെ മാഹാത്മ്യം വെളിവാക്കുന്നു. “മനഷ്യർക്ക് ലഭിക്കാവുന്ന സകല സ്വത്തുകളിലും ശ്രദ്ധമായിട്ടിള്ളതു്” വില്ലാ സമ്പത്താണോ” എന്നു് പ്രേരണായും, “പുത്രതായി ഒരു പാംശാല തുരക്കുന്നതു് ഒരു കാരാഗ്രഹത്തിന്റെ ആവശ്യം ഇല്ലാതാക്കക്കയാ” എന്നു് വികൃതം എഴുന്നേയും ഫുസ്താ വിച്ചിട്ടിള്ളതും ഇതു സദ്ദ്വർത്തിയിൽ സ്വരംനീയമാകുന്നു,

ഇന്നത്തെ ബാലമാരാണ്^१ ഭാവിയിലെ പോരം; രാജുത്തിനേർയും സമുദായത്തിനേർയും ക്ഷേമം അവരെ ആത്മയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്നുള്ള ബാലമാർ വേണ്ടംവണ്ണം വളർത്തു ഉള്ളാഗസ്ഥമാരാം, വകീലമാരാം, കമ്പ്യൂട്ടക്കാരാം, വ്യവസായികളിൽ, മുഖിക്കാരാം മറ്റൊരു മാധ്യിത്തിനും രാജുത്തിനേർ നാനാമുഖമായ ഏഴപത്തു തത്തിനുവേണ്ടി പ്രയത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തനിക്കും തന്നേരു കട്ടംബുത്തിനും സമുദായത്തിനും രാജുത്തിനും അഭിമാനകരവും പ്രഭാജനകരവുമല്ലാത്ത ജീവിതം നിന്നുവും നിങ്ങളേയാഗവുമാണ്. പിതാവോ മാതൃലനോ നിങ്ങളേ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ സംരക്ഷിക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ സന്ധാരുതെത്ത ആത്മയിച്ചു ജീവിക്കാ മെണ്ണോ പിചാരിക്കുന്നതു പുതഞ്ചപ്പമല്ല; മനസ്സുഡംബരു മല്ല. പരാത്രയം ക്രിക്കറു മാനുമായ റിതിയിൽ ജീവിതം നയിക്കുന്നവനാണ് യമാത്മപുത്രഷൻ. ഇന്ന് ബോധം ബാലപ്പുത്തിൽത്തനെ മനസ്സുരിൽ ഉണ്ടാകേ ണ്ടതു^२ അവരുടെ ശ്രേയസ്സിനും അത്രാവലുമാകുന്നു. ഒരു തെക്കിലും ഒരു തൊഴിലിൽ പ്രവേശിച്ചു^३, അതു തൊഴിൽ വിജയം നേടണമെങ്കി ലും വില്ലാല്ലാസം അപരിത്രാജ്ഞമാണ്^४. ചുരുക്കത്തിൽ ഒരു സൗംഖ്യം, പുതഞ്ചനാകട്ട തന്നേരു ധമ്മം അറി തുറ്റു^५, അതു ശരിയായി നിർവ്വഹിച്ചു^६, ജീവിതം വിജയകരമാക്കിത്തീക്കണമെങ്കിൽ വില്ലാല്ലാസം അത്രാവലുമാ ണുനു മനസ്സിലാക്കണം. ഒരുതെക്കിലും ഒരു ജോലി അല്ലെങ്കിലും വില്ലാല്ലാസം ഉള്ള ഒരവനും തീരെ വില്ലാല്ലാസമില്ലാത്ത ഒരവനും കുടി ചെയ്യുന്നതു

പരിശോധിക്കുക. അതുന്തെ അർഹ ചെയ്യുന്ന ജോലിക്കു് അട്ടക്കം വെടിപ്പും ഉള്ളതായി കാണാം.

ബാല്യത്തിൽ യാവനൊരുത്തനേറയും പ്രധാന ചുമതല വില്ലാസവാദനമാണ്. അക്കാദ്യത്തു വേണ്ടി വോളം അതിൽ ഗ്രാഫിക്കാത്തപക്ഷം ഭാവിയിൽ പദ്ധതിപിക്കാൻ ഇടയാക്കമെന്നു് ഓൺമിക്കനും.

സൗഗീല്ലും—വില്ലാല്ലാസത്തിൽ എന്നാഡോലെ, അമ്മവാ അതിലും കുട്ടത്തു ഗ്രാഫിക്കേഡ ഒരു കാൽം സ്പാഡാവസംസ്കരണത്തിലാകനു. വില്ലാല്ലാസംകൊണ്ടു് ഇണാദോഷങ്ങൾ, തിരിച്ചറിവാനുള്ള ശക്തി ഉണ്ടാവുന്നു. എന്നാൽ അതു ശക്തിവേണ്ടംവെന്നു് വിനിയോഗിക്കാത്തപക്ഷം എന്തു ഫലം? നല്ലതുപോലെ വില്ലാല്ലാസം ചെയ്തി കുളിച്ച ചീലർക്ക് ദ്രോണസമുദ്രത്താരാണെന്നു നാം കാണുന്നു. അതിനു കാരണാം അവക്ക് ബുദ്ധിയും, നന്മ തിനു തിരിച്ചറിയാനുള്ള ശക്തിയും ഉണ്ടാക്കിലും അവയെ ഉപയോഗിച്ചു് നല്ലതു ചീതയും തിരിച്ചറിഞ്ഞു്, നല്ലതു സപീകരിക്കുകയും ചീതയെ തുജിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ഗ്രാഫിക്കാശികയാകനു. വില്ലാല്ലാസവും സാമത്ര്യവും ഉള്ള ഫല രേയും ജനങ്ങൾ ദിവിക്കുന്നുണ്ടു്. അതിനു കാരണം അവ ഒട്ട സ്പാഡാവസ്തുമാണു്. സത്രസ്പാഡാവം മരറാല്പാറി നേയുംകാരം ശ്രദ്ധയുമായ ഒരു ഇണമാണെന്നു് ഇതിൽ നിന്നു സ്കൂളുമാകനു. ഇതു മഹത്തായ സൗഗീല്ലും എന്ന മണം ബാല്യത്തിലേ നാം സമ്പാദിക്കേണ്ടതാണു്. ബാല്യത്തിൽ സമ്പാദിക്കുന്ന ശീലങ്ങളുണ്ടു് നമ്മിൽ വേദ റഥ ഘട്ടിപ്പെട്ടു് നമക്ക് ഭാവിയിൽ ഇണമോ ദോഷമോ ചെയ്യുന്നതു്.

“ബാലന്നന്ന നിലയിൽ ഗ്രഹിപ്പതാം
ശീലമെന്നമോങ്ങോലെ നിന്നിട്ടും”

“ചൊട്ടയിൽശീലം പട്ടികയോളം”

“ബാലനായി മരവുന്ന കാലമേ
ചേലെഴുന്ന വഴിയേ നടക്കകിൽ
കാലഗേഹഗതിയോളമായവൻ
കാലുതെററിയടിഞ്ഞാന് വെച്ചിടാ.”

“ചെരുപ്പുകാലങ്ങളിലും ശീലം
മരക്കമോ മാസംപരിഷ്ഠ കാലം.”

എന്നിത്രാദി മഹദ്വാക്യങ്ങൾ സദാ ഓമ്മിക്കണം. ഭിജ്ഞ
നങ്ങൾ, എത്ര വിദ്വാന്മാരായിരുന്നാലും ധനവാന്മാരായി
രുന്നാലും അത്രവർണ്ണിയരായി വേഖന്നതല്ല. സപാനവ
ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തൈവനെ സമ്മാന്യനാക്കിത്തീക്കന്നതും. മുക
ക്കിൾപ്പു കാഴ്ചയ്ക്കു വളരെ ഭാഗിയും താണക്കിലും
ആര്യം അതിനെ സമീപിക്കക്കേപ്പാലും ചെയ്യുന്നില്ല.
അതിനു കാരണം പുണ്ണ്യങ്ങൾക്ക് അവയ്ക്കും ഉണ്ടായിരി
ക്കേണ്ട സൗരഭ്യം അതിനില്ലാത്തതാക്കന്ന.

“സതതായീടിന ശീലത്താൽ
ലോകം മുന്നം ജയിച്ചിടാം
സത്യസപാനവിക്ക ലോകത്തിൽ
സകലം സാല്പ്പമാം സദാ.”

“ശീലംകെട്ടവനിങ്ങേതു—
കാലത്തും സുവമെത്തിടാ,”

എന്നീ കവിവചനങ്ങൾ സെംഗീലുത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം വെളിവാക്കുന്നു. അതിനാൽ ഉൽക്കുഞ്ജീവിത്തിനും അത്രാവശ്യങ്ങളും സർക്കാരിക്കുന്നവയും ചെറപ്പുത്തിൽ തന്നെ മനഷ്യർ പരിത്രണിച്ചു സന്ധാരിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു വന്നെന്നും ദിവസം എന്നും, മരിറാത്വവന്നു അയോദ്ധ്യാക്കിത്തീക്കുന്ന ദ്രോണങ്ങൾ എന്നെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നും, സർക്കാരിക്കുന്നും ചുറ്റുമുണ്ടാക്കുന്നും തൃജിക്കുന്നും, അതാണ് ബുദ്ധിമാന്നറ ലക്ഷ്യം.

കുത്രുഖോധാഃ—എതാര പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യുന്ന തിനു മുന്നായി അതിന്റെ ഗ്രാന്തോഷ്ഠങ്ങളുക്കുറിച്ചു് നല്ലതുപോലെ ആലോചിക്കുന്നും, എന്തെങ്കിലും എന്നിന്റെ ഗ്രാന്തോഷ്ഠം ഗ്രഹിക്കാവാളുള്ള ശക്തി ഇല്ലെങ്കിൽ മാതാപിതാക്കമാരോടോ, മുജകമാരോടോ, ദോഗ്രമാരായ മരിബുക്കളോടോ ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നും. “എതാര പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പു് മുന്നു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും അതിന്റെ ഗ്രാന്തോഷ്ഠങ്ങളുക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചു് നിങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ തുള്ളിപ്പെടുത്തണം” എന്നാണു് ഒരു പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതൻ ഉപദേശിച്ചിട്ടിട്ടുള്ളതു്. കുത്രും എന്ന പദ്ധതിനു് ചെയ്യപ്പെടുത്തുന്നതു്, ധർമ്മാനസ്തമായിട്ടുള്ളതു് എന്നാണു് ശരിയായ അത്മം. ധർമ്മാനസ്തതതു ചെയ്തു കൂടാ. ഗൃഹമായ കാൺങ്ങൾ ചെയ്യുക, അനൃതമായി കൂടിച്ചേരുകയിൽ ഒരുവിധത്തിലും എപ്പോടാതിരിക്കുക, ഇതാണു് വിവേകമുള്ള ഒരു മനഷ്യന്റെ ചുമതല. ഓരോ നീന്തേറയും ഗ്രാന്തോഷ്ഠങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു് നിങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ തുള്ളിപ്പെടുത്തിയ ശേഷമേ നിങ്ങൾ അതിൽ എപ്പോടുകയുള്ളൂ വെന്നു് ഒരു നിജു ഉണ്ടായിരുന്നാൽ—

അതായതു് നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ അല്ലാതെ എപ്പോട്ടുകയി ശ്രദ്ധനാനിഷ്ട ഉണ്ടായിരുന്നാൽ—നിങ്ങൾ എപ്പോഴും സർ തൃത്യങ്ങൾ മാത്രം ചെയ്യുന്നവരായിരത്തീരം. സജീവനങ്ങൾ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കും, ബഹുമാനിക്കും, പ്രശസ്തിക്കും. ഈ നിഷ്ട, തന്റെ ജീവിതം വിജയകരമായിരത്തീരം മെന്നു് ആഗ്രഹിക്കുന്ന എത്താരാളിം, യോഗ്രാനന്ന പേര് സന്ധാരിക്കണമെന്നു് ആഗ്രഹിക്കുന്ന എത്താരാളിം, ബാല്പുത്തിരത്തന്ന കൈച്ചൊള്ളേണ്ടതാണു്.

തൃത്യനിഷ്ട:—**തൃത്യാതൃത്യങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞതു കൊണ്ട് മാത്രം ഫലം ഇല്ല. അതുതൃപ്പാരം ചൊയ്യാതിരി നന്നാകൊണ്ട് മതിയാക്കുന്നതല്ല. തൃത്യങ്ങൾ അനുഷ്ടിക്കണം. തൃത്യങ്ങൾ അനുഷ്ടിക്കുകയും, അതുതൃപ്പാരം അനുഷ്ടിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുവെങ്കിൽ മാത്രമേ ധന്മം പൂർത്തിയാകയുള്ളതിം. ഈന്ന ചെയ്യാണോള്ള ധാത്താരം തൃത്യവും നാളംതെയ്യുക മാറ്റിവെയ്യേണ്ടതു്.**

“അനന്ന ചെയ്യേണ്ടം പണിക—
ഇന്നനേന്ന ചെയ്തീക്കിണം
പിന്നോയ്ക്കുവെച്ചാൽ പിന്നോയ—
മൊന്ന നീട്ടേണ്ടതായുംവരും.”

“നിത്യം വേണ്ടം പണിക—
ഇതുയും ചെയ്യുകൊള്ളിവാൻ
പ്രത്യേകമോരോ സമയം
തൃത്യമായും വെച്ചിരിക്കണം.”

എന്നീ കവിവചനങ്ങൾ സദാ രാഖിക്കണം. ഈ ചെയ്യേണ്ട ജോലി നാളംതെയ്യുക മാറ്റിവെച്ചാൽ നാളു ഈന്ന

തേതയും നാളിതേതയും ജോലികൾ ചെയ്തുതീക്കേണ്ടതായി വരും. എല്ലാംകൂടി ചെയ്തുതീക്കാൻ സാധിക്കാതെയാക്കം; എന്നമാത്രമല്ല, ചില തുത്രങ്ങൾ ധമാകാലം ചെയ്യാത്ത പക്ഷം. നഷ്ടത്തിനും, ചിലപ്പോൾ അതിലും ഭയങ്കരമായ അപത്തിനും ഇടയാക്കം. രോഗിക്ക് പെട്ടെന്ന് അതുപരെ കരമായ ഒരു സൗഖ്യക്കേട്ടിട്ടാക്കുവെന്ന് വിചാരിക്കുക. ഉടൻതന്നെ സമർപ്പനായ ഒരു ഡാക്ടറൈസേണ്ട് ഫരി ശോധിപ്പിച്ചു ചികിത്സിപ്പിക്കാതെപ്പുക്ഷം ഫലം എന്നായിരിക്കും? രോഗം വർദ്ധിക്കും; രോഗി മരിക്കും. അതിനാൽ അവനവെന്നുറെ തുത്രങ്ങൾ ധമാകാലം ചെയ്തുതീക്കുന്നതിൽ ഫലത്രകും ശ്രദ്ധ ഉണ്ടായിരിക്കുണ്ട്.

ശ്രദ്ധിപ്പം:— ദിന്മാർത്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും നിപ്പേശം അകന്നും സമാർത്തിരതനായി ജീവിക്കുന്നതിനും മനസ്സിനെ പരിഗ്രാമമാക്കി വെയ്ക്കേണ്ടതും അത്രാവശ്യമാകുന്നു. ഒരുവെന്നുറെ പ്രവൃത്തികൾ അവവെന്നുറെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വിചാരങ്ങളിടെ ഫലമാണു്. മനസ്സും പരിഗ്രാമമായിരുന്നാൽ പ്രവൃത്തിയും പരിഗ്രാമമായി രിക്കും. എന്നാൽ അന്തിക്കരണത്തിന്റെ നിശ്ചിയത്തിനു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും കണ്ണേക്കാം, മല്ല പാനം ഒരു ചുഡ്യും തുത്രമാണും അന്തിക്കരണം ഉപയോഗിക്കുന്നവും ചിലർ മല്ലപാനം ചെയ്യുന്നു. ഇവർ തന്നുറെ അന്തിക്കരണതേതയും, (തന്നെത്തന്നെയും) ദൈവതേതയും വണ്ണിച്ചും പാപത്തിനും ഇരയാകുന്നു. അതിനാൽ അന്തിക്കരണതേത എപ്പോഴും പരിഗ്രാമമാക്കി സൂക്ഷിക്കുകയും അന്തിക്കരണതേത മുൻനിന്തി (അന്തിക്കരണതേത തുള്ളിപ്പെട്ടതി) പ്രവർത്തിക്കുയും ചെയ്യുന്നും.

സപ്തം മനസ്സാക്ഷിയും വിപരീതമായി യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്. അതായതു് സപ്തം ആത്മാവിനെ രീക്കലും വാദിയുംതു്. ചുദക്കുന്നതിൽ കത്തവുകമ്മ ബോധം വേണും, ആ ഭാവാധനതു മന്ത്രിന്തി പ്രവർത്തി ക്കുണ്ടും; മനസ്സാക്ഷിയും ധന്തതിനും വിപരീതമായി യാതൊന്നും പ്രവർത്തിയുംതു്. മനഃഗ്രൂഹി, വചഃഗ്രൂഹി, കമ്മഗ്രൂഹി, വച്ചഃഗ്രൂഹി എന്നിവ നാലും ഉള്ളതുജ്ഞ ജീവിതത്തിനു് അത്രാവശ്യമാണു്. മനസ്സു് എത്ര ഗ്രൂഹം മായിതന്നാലും പറയുന്നതെല്ലാം കളിവുകളാണെങ്കിൽ കംഖൻ എന്ന പേരു സന്ധാദിക്കുന്നു വരും. മനസ്സും വാക്കം ഗ്രൂഹമായിതന്നാലും പ്രവൃത്തി വിപരീതമാണെങ്കിൽ ഫലം ഇതുന്നെന്നായാണു്. സംഭാഷണവും പ്രവൃത്തിയുംകാണാണു് അനുറു ദൈവങ്ങൾ സപഭാവം നിന്നുന്നയിക്കുന്നതെന്നു് രാമാനുജൻ. ശരീരഗ്രൂഹിതപം ഇല്ലാത്തവനെ ജനങ്ങൾ വെറുക്കുന്നു. എത്ര ഗ്രൂഹമുള്ള സാധനങ്ങളും അതു ചുർണ്ണവുമുള്ളതാണെങ്കിൽ മനസ്സും വെറുക്കുന്നതു സാധാരണയാണെല്ലോ. അതിനുംപുറമേ ശരീരഗ്രൂഹിതപം ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിനും അത്രാവശ്യമാകുന്നു. ആരോഗ്യത്തക്കണിച്ചു് മഹാത ഘട്ടത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളാം. വിത്തഗ്രൂഹിയെക്കണിച്ചു മഹാമാർ എന്നു പറയുന്ന എന്ന നോക്കുക.

പരിഗ്രാമമായ റൂഡയം ഇന്ധപരം്പര നിവാസ സ്ഥലമാകുന്നു. (മഹാകവി ടാഗോർ)

മനസ്സു നല്ലതല്ലെങ്കിൽ സപ്തം നരകമായും പരിഗ്രൂഹമാണെങ്കിൽ നരകം സപ്തമായും തീരുന്നു.

(മിൽട്ടൺ)

മനസ്സു് ഭവിച്ചാരങ്ങൾക്കു് അടിമദ്ധ്യടക്കയിൽ മനസ്സും കുഷിച്ചുപോകും; ജീവിതം ആക്ഷഘപാദവും നിഷ്ടം

യോജനവും ആയിത്തീരും. ദൈവക്രോപത്തിന് പാത്രി ഭവിക്കും. മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ബാല്യത്തിൽ തത്തന്നെ പരിശീലിക്കണം. ഒരുവർക്കുറ മനസ്സിൽ പല വിധത്തിലുള്ള വിചാരങ്ങളും ആഗ്രഹങ്ങളും ഉണ്ടാകും. അവരെ മുണ്ടോഴവിവേചനം ചെയ്തു് സ്പീകായ്യങ്ങളും ഇഡിട്ടുള്ളവ മാത്രം സ്പീകരിക്കണം; മറ്റുള്ളവരെ ത്രജിക്കണം. ഭൂമേഖലയാർക്കു വച്ചിപ്പേടുത്തരു്. ഭൂമേഖലയാർക്കു വച്ചിപ്പേടുന്നവൻ ഭഷ്ടുത്രയാർക്കു തുനിയുമെന്ന തീച്ചയാണു്. ഗ്രാലമായ മനസ്സു്, ഗ്രാലമായ വിചാരം, ഗ്രാലമായ സംഭാഷണം, ഗ്രാലമായ പ്രവൃത്തി ഇവയാണു് നമ്മയ്ക്കു് ആധാരങ്ങൾ. നല്ലവനെന്ന പേരോടുകൂടി നല്ല മനശ്ചനായി ജീവിക്കുന്നതിനു് അടക്കാധികാരിക്കുന്നവൻു് ഈ മുണ്ടങ്ങൾ, ഈ എടുത്തിൽ സംഭാഷണത്തെക്കാളില്ല.

സംഭാഷണം:—

ജിഹപാശ്രൂ വത്തുതെ ലക്ഷ്മീ
ജിഹപാശ്രൂ മിത്രബാന്ധവാ
ജിഹപാശ്രൂ ബന്ധനപ്രാപ്തി
ശജിഹപാശ്രൂ മരണം യുവം.

എന്നാണു് മഹദപാക്രൂ. നാക്കിയുറ നമക്കാണ്ടു്— ആലോചനാപൂർഖവും സദാഭ്രാചിതവുമായ സംഭാഷണക്കാണ്ടു്—രഹ്യപ്രാപ്തതെയും, ബന്ധക്കണ്ണും, സ്നേഹിതന്മാരേയും സന്ധാരിക്കാൻ കഴിയും. നാക്കിയുറ ക്രഷ്ണക്കാണ്ടു് ജയിതവാസവും മരണവും വരിക്കാനം ഇടയാദ്യക്കാം. ഇതാണു് ഈ പല്ലത്തിൽനിന്ന് അവിക്കേണ്ട സാരം. ഭൂസഹമായ ഭൂവംക്കാണ്ടു് വലയുന്ന ഒരുവനെ നെ സമാധിപ്പിക്കുന്നതിനും സന്ദേശപ്പിക്കുന്നതിനും

സമയോച്ചിതവും സരസവമായ സംഭാഷണം ഉപകരിക്കുന്നു. സന്തുഷ്ടനായിരിക്കുന്ന രഹാശൈ അത്യന്തം കോപിപ്പുകുംകുന്നതിനും ശല്പപ്പെട്ടതുന്നതിനും സംഭാഷണം തന്നെ കാരണമായിത്തീരുന്നു. ബന്ധുക്കുശൈ ശത്രുക്കുളാക്കുന്നതിനും ശത്രുക്കുശൈ ബന്ധുക്കുളാക്കുന്നതിനും സംഭാഷണം പ്രയോജനപ്പെട്ടാം. സംഭാഷണത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട എത്താനും കാഞ്ഞങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒന്നാമത്രം, സംഭാഷണം എപ്പോഴും യുക്തിയുക്തമായിരിക്കുന്നു. അസംഖ്യയിൽ പറയുന്നതും, കേരളക്കുന്നവക്ക് കാഞ്ഞമാണും പറയുന്നതെന്നും ഭവാദ്യപ്പെട്ടതുക്കവണ്ണും യുക്തിപൂർവ്വം സംസാരിക്കുന്നു, സംഭാഷണവിഷയം മറന്നും അതു മിത്രം പറയുന്നതും. രണ്ടാമത്രം, സംഭാഷണം എപ്പോഴും അവസരാചിതമായിരിക്കുന്നു. സപ്പിതാവും മരിച്ചു പോകയാൽ അത്യന്തം ഭിംഭിരിക്കുന്ന രഹാശൈക്കും രാജുകാഞ്ഞങ്ങളുകുറിച്ചു സംഭാഷണം തുടങ്ങുന്നതും യുക്തമാണോ? അതിനാൽ സദ്ദിനത്തിനു യോജിച്ചു വിധി സംസാരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ഒരു വന്നെന്ന സംഭാഷണത്തിൽനിന്നും അവന്നെന്ന യോഗ്യത നിലനിൽക്കാൻ കഴിയും. ഈ വിചാരങ്ങളുടെ വേണ്ടം അനുരോധം സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതും.

“മുഖ്യ കാട്ടതാരോടും
വാക്കു നന്നായിരിക്കുന്നു
മികരും മുന്നാഡാശങ്ങൾ
വാക്കിൽനിന്നും ലഭിപ്പിതാം.”

എന്ന കവിവചനം എപ്പോഴും കാംഖിക്കേണ്ടതാക്കുന്നു. മുന്നാമതായി, സംഭാഷണം എപ്പോഴും മിതമായിരിക്കുന്നു, അതിനാഡാശണം ദോഷവേത്തുകമാണും. “വാക്ക്

കളಿಂ ಲಲಹಿಂ ಅಯಿಕಮಾಯಾರು ಹಲವ ಕರಣ್ಯಂ” ಎಂ ನಾನು ಪೋಷ್ಟ್ ಎನ್ನ ಪಾರ್ಯಾತ್ಮಮಹಾಕವಿ ಅಳಿಪ್ರಾಯ ಪ್ರತಿಫಲಿತತ್ವ. ಮರಿಹಿತವಂತಿ ಸಂಸಾರಿಕಾರು ಸಮಯಂ ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ತಾಂತರಣ ಸಂಸಾರಿಶ್ವಕಾಣಿರಿಕ್ಷಣ್ಯಂ ಈ ಉಪಭಾವಮಾನು. ತಣ್ಣ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮರಿ ಇತಿಹಾಸಿಗಳನ್ನೇ ಎನ್ನ ಚಿಂತಿಕಣಣಂ. ಅನ್ನ ಇದೆ ಹಿತಾಹಿತಂ ಗೋಕಾರೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ವೆಚ್ಚಣಾತ ಗಣಾಷ್ಟಿ. ಪರಾಷಿಷಣೆ ಪಾಪಕರಮಾಯ ಈ ಉದ್ದಿಣಿಮಾನು. ಅನ್ನಾಗಣ ಉಷಿಶ್ವ ರೆಿಕಲ್ಯೂ ಸಂಸಾರಿಕಾರಣತ್ವ.

“ಅನ್ನಾರೂಪಕಂತಹ ಕರಣಪ-
ಹ್ಯಾಗಣ ವ್ಯಾಷ್ಟಾತಿರಿಕಣಣ”

“ಪರಷ್ಟಾಷ್ಟಂ ತ್ರಂತಾರೀಕಿತ
ಪರಹಂ ಚೀತಪೇರಿಹ”.

ಎನ್ನಿ ಪಲ್ಯಾರ್ಲಿಬಾಂಡು ಸರ್ವ ರಾಂತಿರ ಇರಿಕಣತ್ವ.

ತನಾತಾಂ ಪ್ರಂಜಣಿಕಾರಣತ್ವ. ತಾಂ ಸಮರ್ಪಣಾ ಗಣಣ ಭಾವಿಕಿಕಣೆ ಪರಾಯಕಣೆ ವೆಚ್ಚಣಾತ ಮೃಷಿ ತಪಮಾನು. ಇತಕಾರೆತಿತ ನಿಯಾಂತ್ರಿಶ್ವ ಗಣ ನಿಲಯಿತ ನಿರ್ತಣಣಂ” ಎನ್ನ ವಾಸರ ಮಹಾ ಕವಿಯು ಉಪಭೇದ ರೆಿಕಲ್ಯೂ ವಿಷ್ಣುರಿಕಾರಣತ್ವ. ಅನುಸ ತ್ರಂತ ರೆಿಕಲ್ಯೂ ಪರಾಯತ್ವ. ಸತ್ಯಗಿಷ್ಟ ಈ ಮಣಿಷ್ಯಣ ಶಾಖಾಯಿರಿಕಣೆ ಈ ಪ್ರಯಾಗ ಇಣಿಮಾನು.

ಸತ್ಯಗಿಷ್ಟ:—“ಸತ್ಯಗಿಷ್ಟ ಎನ್ನ ಇಣಣ ಇಲ್ಲಿ ಕಿತ ಸಪಂತಂ ಕೇಷಮತತಿಗಾಯಿ ಅತ್ಯಂ ತ್ರಂತ ಸಂಪಾದಿಕಣಣಂ.”

“ಪರಮಾತ್ಮಿಯಾಯ ಮಣಿಷ್ಯಣ ಭರಿತಾಗಣಕಿಳುಂ ರಾಜಾ ವಾಕಣಣ.”

“ಸತ್ಯತೆತತ ಅತ್ಯರಾಯೆಣಿತ್ತಾ ಅತಿಗಣ ಪ್ರಕಾಶಿಷ್ಟಿ ಕಣಣತ್ವ ಮಣಿಷ್ಯಣ ಯಂತ್ರಾಗಣಣ.”

“സത്യം എന്തെന്നാറിഞ്ഞു് അന്വണ്ണിക്കാത്ത ഒരു
വക്കീരൻ ജീവിതം നിഷ്ടുലമാക്കും.”

എന്നിത്രാദി പാശ്വാത്യപണ്ഡിതമാരുടെയും,

“സത്യധർമ്മാദി വൈശ്രാന്തികിന പുജ്യങ്ങൾ^൧
കൂദാശ സ്ഥപ്തത്തക്കാളേററവും പോടിക്കേണം”

“സത്യേന ലോകം ജയതി”

“വസ്തുക്കളിൽനിന്നേക്കാണു
മർത്ത്യമാക്കണമുഖത്തിനായു്
സത്യമെന്നാണു പോരാഞ്ഞാൽ
നിപ്പൃത്തനോയതൊക്കെയും”.

“സത്യനാണ്ണി പരോ ധർമ്മഃ”

എന്നിത്രാദി ഭാരതീയപണ്ഡിതമാരുടെയും അഭിപ്രാ
യങ്ങൾ സത്യത്തിന്റെ മാഹാത്മയും സ്വഷ്ടുമാക്കും. തങ്കൾ^൨
യും തന്റെ സമുദായത്തിന്റെയും അതുവഴി രാജുത്തി
ന്റെയും സമാധാനത്തിനും രക്ഷയ്ക്കും സത്യനിഷ്ഠ അത്രാ
വശ്രമാണു്. ഇംഗ്ലീഷ് സത്യസ്പദപന്നായി സകല
മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ലേഖിക്കും. സത്യത്തിനും ഇംഗ്ലീഷ്
ലൂമായ മഹത്പാം ഉണ്ടാണു് ഇതിൽനിന്നും വ്യക്തമാണു
ബ്ലോ. വിചാരത്തിലും സംഭാഷണത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും
സത്യനിഷ്ഠ ഉണ്ടായിരിക്കും. നേരംപോക്കിനും വേണ്ടി
പ്രോഡും അസത്യം പറയുത്തു്. ബാലമാർ തങ്കാലവരക്ഷ
യ്ക്കുവേണ്ടി വിലപ്പോരു കളിക്കും പറയുന്നു; വില്ലുത്തി
കൾ അല്ലെങ്കിന്നാൽ ശാസന ഭയനു കളിക്കും പറയു
ന്നതും അപ്പുവുംല്ല. നിസ്സാർക്കായ്ക്കും കളിക്കും പറഞ്ഞു

ശീലിച്ചാൽ കുമേണ സകല കാര്യങ്ങളിലും കളിവു പ്രയോഗിക്കാൻ ഇടയാവും. അതുകൊണ്ട് ബാല്യത്തിൽത്തന്നെന്ന സത്രനിഷ്പയുള്ള വരായിത്തീരേണ്ടതാണ്. സത്രനിഷ്പയഹരത്തിലും പരത്തിലും മുണ്ടാം ചെയ്യും. അസത്രം പറയുന്നവനെ ലോകാ വിശ്വസിക്കകയില്ല, സ്നേഹിക്കകയില്ല, അതഭരിക്കകയില്ല. ഹരിശ്ചന്ദ്രമഹാരാജാവിനെ സത്രനിഷ്പയിൽനിന്നു തെരിക്കാൻ സവർഷക്കനായ വിശ്വാമിത്രമഹാഷ്ഠി ശ്രീരംപ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടും സംബിച്ഛില്ല. ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ തന്റെ സത്രത്തെ പരിപാലിച്ചു് ഇംഗ്രേസ്പ്രീതിക്കും ലോകവൈദ്യമാനത്തിനും പാത്രിച്ചു. അസത്രംകൊണ്ട് ചില തൽക്കാലരക്ഷകൾ കിട്ടിയേക്കാമെങ്കിലും അതിന്റെ ഭാവിനാശകരമായിരിക്കും. അംതിനാൽ സത്രത്തെ മുൻനിൽക്കി ജീവിതം നയിച്ചു് ശാസ്ത്രമായ വിജയത്തെ വരിക്കേണ്ടതു മനസ്സുധനമാകുന്നു. സത്രനിഷ്പയോടു കൂടി പരിഗ്രമിക്കുന്ന ധാതോദത്തനും വിജയം സിലിക്കാതിരിക്കയില്ല. നീചതുത്രങ്ങളിൽവച്ചു നീചമായിട്ടിരുന്ന കൂട്ടിലും പറയുന്നതാണെന്നു് സ്നേഹിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടും കൂട്ടിലും സഭാ ദാമം തിൽ ഇരിക്കേണ്ടു.

പരിഗ്രമഃ—മനശ്ചും ഏപ്പോഴും വിജയവും സുവും അത്രുഹിക്കുന്നു. ജീവിതം വിജയകരമാക്കിത്തീക്കേണ്ടതു് അവൻ്റെ ധമ്മവുമാണു്. ഇങ്ങനെ സകലവും സഭാ കാംക്ഷിക്കുന്ന വിജയവും സുവും പരിഗ്രമം കൂടാതെ ഒരിക്കലും സിലിപിക്കുന്നതല്ല. നിങ്ങളും സുവം അതുഹിക്കുന്നകിൽ, വിജയത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്നകിൽ, പരിഗ്രമിക്കുന്നും.

“പരിഗ്രമംചെയ്യുകിലേന്തിനേയും
കരത്തിലാക്കാൻ കഴിയുന്നവള്ളും
ദീർഘദാഹാം കൈകക്കശ്ശേ നൽകിയങ്ങു
ഒന്നുംരൈപ്പാരിലയച്ചുതീണ്ട്”
എന്നാണ് കവിവചനം.

പരിഗ്രമകാണ്ട സാധിക്കാൻ പാടിപ്പാത്തതായി
യാതൊന്നമില്ല. അസാദ്ധ്യമെന്ന തോന്നുന്ന സകല
കാഞ്ഞങ്ങളും സ്ഥിരപരിഗ്രമകാണ്ട സാധിക്കാവുന്നവ
യായിരിക്കും. വിശ്വവിശ്രൂതനായ നൈപ്പോളിയൻ എന്ന
പ്രേമാവകുവത്തി അസാദ്ധ്യം എന്ന പദ്ധതിനും നിംല
ണ്ണുവിൽ സ്ഥാനം ഇപ്പോൾ ശാഖയ്ക്കുതും ഇത് തത്പരത
ആസ്പദമാക്കിയാണ്.

“അസാദ്ധ്യമൊന്നമില്ലോ—
ത്രംസാഹിപ്പാനയന്നിട്ടും”

എന്ന കവിവചനം എല്ലാവരും എപ്പോഴും രാമ്മിക്കേ
ണ്ണതാണ്. വിശ്വഷബ്ദാലി ഇല്ലാത്ത ജന്മക്കളിട ജീവി
തരീതി നോക്കുക. അവ എത്ര ക്ഷേമിച്ചാണും കാരോ
ജോലി നിവർഖിക്കുന്നതു്. പക്ഷേ, ജോലി പൂർത്തിയാ
ക്കാതെ അവ പിണ്ഡാരനില്ല. എരുപുകര എത്ര പണി
പ്പെട്ടാണും അത്യാരസാധനങ്ങൾ സംഭരിക്കുന്നതെന്ന
നിങ്ങൾ പരിശോധിക്കുവിൻ. ഒരു ചിലത്തി അതിനു
പാക്കാനായി വലകെട്ടാൻ ഗ്രമിച്ചതും അതു പൊട്ടിപ്പോ
യതും വീണ്ടും ഗ്രമിച്ചതും വീണ്ടും പൊട്ടിയതും ദൃവിൽ
പല പ്രാവശ്യം പരിഗ്രമിച്ച പല പൂർത്തിയാക്കിയതും ക
ണ്ണാണും, യുദ്ധത്തിൽ തോറു നിരാശപ്പെട്ടിരുന്ന രോബട്ട്
മുൻസു് എന്ന രാജാവു് പരിഗ്രമത്തിന്റെ മഹത്പം മന
സ്ത്രിയാക്കി വീണ്ടും യുദ്ധം ചെയ്തു വിജയം നേടിയതു്.

114/12

എതെങ്കിലും ഒരു പ്രവർത്തി ചെയ്യേണ്ടതായി വരുമ്പോൾ “അതു” എന്നാക്കാണ്ട് സാധിക്കുകയില്ല” എന്ന പറയൽ പിന്മാറുന്നതു പുതശ്ശപ്രമാണ്. ഒരു പ്രവർത്തിയും “തൊൻ ചെയ്യും” എന്നറപ്പായി വിശ്വസിക്കുകയും അതു വിശ്വാസത്തോട് കൂടി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ നിശ്ചയമായും ആ കാഞ്ഞത്തിൽ വിജയം നേടും” എന്നാണ് “കൃംഗിഞ്ചു” എന്ന പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതൻ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നിട്ടും. “മെബവിശ്വാസവും അതമുഖ്യമായും അതമവിശ്വാസവും അതണും” മഹത്പൊന്നും സവാലിക്കാണുള്ള മാർഖങ്ങൾ” എന്നാണ് സപാമി വിവേകാനന്ദൻ ഉച്ചലേഖിച്ചിട്ടിട്ടും. പരാജയത്തിനു കാരണം മട്ടിയാക്കാൻ എന്നിരിക്കും, വിഭ്രാവിധീനമാരായ ചിലർ യാതൊരു ജോലിയും ചെയ്യാതെ “തലയിലെഴുത്താണ്”, വിധിയാണ്” എന്നീ സമാധാനങ്ങൾക്കാണ് തുള്ളിപ്പെട്ടു. ഇവർ തന്നത്താൻ നശിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതും. ഇവർ ഇങ്ങനെ സമാധാനിക്കുന്നതും അജ്ഞത്തയും അലസതയും കൊണ്ടാണ്. ഇവർ രണ്ടും നാശത്തിനുള്ള കാരണങ്ങളും മാക്കാൻ. “ഗുഹഗോളങ്ങൾ വെറുതെ കററം പറയുന്ന തെന്തിനും? ഒരുവൻറെ സുഖാസുവാസരക്കുക കാരണം അവൻ തന്നെയാക്കാൻ; നമ്മക്ക നമ്മയും തിന്മയും വരുത്തിക്കൂടുന്നതും നാം തന്നെയാണ്” എന്നാക്കാൻ ഒരു പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടിട്ടും. “തൊൻ അല്പംതെ മററാതെ ജീവിയും എന്നിക്കു ഭോഷം ചെയ്യിട്ടില്ല; തൊൻ അനാദിവിക്കന്ന ഭോഷങ്ങൾക്കും ഉത്തരവാദി തൊൻ തന്നെയാണ്” എന്നാണ് സെൻട് ബണ്ണാധും എന്ന മഹാൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടിട്ടും. മനസ്സിനു മട്ടിയോളം അപ്പല്ലിരമായ കൂർജ്ജനം മരുന്നാനമില്ല. മട്ടിയനായ ഒരവൻും ഇങ്ങ ലോകത്തു യാതൊരു കാഞ്ഞ

തതിലും വിജയം സില്പിക്കുന്നതല്ല. വിധിയെ കററം പറഞ്ഞു് തന്റെ കററം മരയ്ക്കാൻ അമിക്കനു വില്ലോ ത്രികൾ നമ്മുടെ ഇടയിൽ അവുംമല്ല. പരീക്ഷയിൽ തോറു ചില കുട്ടികളോടു ചോദിച്ചാൽ “നല്ലതുപോലെ പാശ്ച, നല്ലതുപോലെ എഴുതി. എങ്കിൽ ചെങ്ങും? തലയി ലെഴുത്തിന്റെ ഭോഷം” എന്ന സമാധാനം പറയും. ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു് അജ്ഞത്തെക്കാണ്ടപ്പെട്ടുകൂടിൽ തന്റെ തെരുവു സമ്മതിക്കാനുള്ള മട്ടിക്കാണ്ടാണെന്നു തീച്ചു് തന്നു. തങ്ങളിടെ തോൽവിക്കുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം അധ്യാപകരിൽ ചുമത്തുന്ന വില്ലാത്മികളും അവും മല്ല. “അരഹാക്കിന്റെ കവുണ്ടോ”. ആ സാർ ചെങ്കു ഭോധം” എന്ന പറയുന്നവർ സുപ്പത്രം കററത്തെ മറ യുട്ടുകയും നിരപരാധികളിൽ കററം അരോപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ പരസ്യനാഡം അസത്യവും അന്തിമവിച്ചിരിക്കുന്നും അവർ ചാമ്പിക്കുന്നില്ല. തന്റെ ഒരു കററം സമ്മതിക്കുന്നതിനു പകരം മറ്റൊരു കററങ്ങൾക്കിടയിൽ അവർ ചെയ്യുന്നു.

മനസ്സും മുഗ്ഗങ്ങളും തമ്മിൽ ആതൃതിക്കിയിൽത്തന്നു പല വൃത്താസങ്കരം ഉണ്ടോ. മനസ്സും പ്രയതിച്ചു ജീവിക്കുന്നമെന്നുള്ള സങ്കല്പ തോട്ടകുടിയാണോ അവനു ഇന്ധപരം സ്വഭാവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു് ഈ ആതൃതിവൃത്താസം പരിശോധിച്ചാൽ ആക്കം ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയും. നമ്മക്ക ജീവിക്കുന്നതിനു് ആവശ്യമുള്ള ധാതോങ്ക സാധനവും പ്രയതിം ക്രിക്കറെ ലഭിക്കുന്നതല്ല. അഹാരസാധനങ്ങൾക്കു തുച്ഛിവെള്ളംഭാക്കുന്നും വാസ്തും നെൽബാക്കുന്നും. ഇവയിൽ എത്തെങ്കിലും വിലയും വാങ്ങുന്നമെങ്കിൽ അതിനു വേണ്ട പാശം വേലചെങ്കുതെന്നു ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടി

യിരിക്കുന്നു. മുഗദ്ദമാക്കെട്ട് പ്രത്തിയിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന സാധനങ്ങൾക്കാണെങ്ക് ഉപജീവിക്കുന്നു. നാം വീടിൽ വളരെയും ജീവകൾ ഭാത്തുമേ മറ്റു അമാരസാധനങ്ങൾക്കു കുഴിച്ചുവാഴുന്നുള്ളിൽ. മുഗദ്ദമാക്കെട്ട് കുഴുകൾ വേല ചെയ്യു തുക്കവെള്ളം സൗഖ്യച്ചിട്ടിട്ടുള്ള വയലു. ഇങ്ങനെ സൗഖ്യത്തിൽ ഉള്ള പുത്രാസം മനപ്പുറു സപ്പന്തം പരിത്രംകൊണ്ടു ജീവിക്കേണ്ടവനാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ലോകത്തിൽ മഹാനാരാധിത്തീന്റിട്ടുള്ളവരെല്ലാം ജനിച്ചപ്പോൾത്തുനെ മഹാമാരാധിയെന്നോ? ഇല്ല. സപ്പന്തം പ്രയതിംകൊണ്ടു അവർ മഹാമാരാധിത്തീന്. അവരെ ഒഹാമാരാക്കിത്തീത്ത് ഓരോ അപ്പ തതിയും വളരെ പണിപ്പെട്ടാണ് അവർ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവിവശിഷ്ടി, ചൊയ്യാതുക്കണയത്രും, സപന ഗുണി, കമ്പിത്തപാൽ, വൈദ്യത്തക്കാരി മുതലായവ കണ്ണടപിടിച്ചുവർക്കു ഓരോന്നിനുംവേണ്ടി എത്ര കാലം പ്രയതിച്ചു, എത്ര പരിക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി, എത്ര പാഠ ജയങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു, എത്രെല്ലാം വിശമങ്ങൾ സഹിച്ചു എന്നും അനേപാഷിക്കുക. ഉദ്ദേശിച്ചു കാഞ്ഞും സാധിച്ചപ്പോതെ പിൻമാറുകയില്ലെന്നുള്ള ദ്രവ്യമുത്തേതാട്ടക്കുടി അവർ വളരെക്കാലം പരിത്രാച്ചു വിജയം നേടി; മഹാനാർക്ക് ഏനും രേഖം സന്ധാരിച്ചു. ലോകത്തിലുള്ള കോടീശ്വരന്മാരെ നോക്കുക; അവർ എത്ര നിത്യപ്പൂർണ്ണമായ ഭാരിപ്രതിഭനിന്നാണു ഉയൻനിട്ടുള്ളതെന്നും അനേപാഷിക്കുക; അവരുടെയും ഉയച്ചിയ്ക്കും അധ്യാരം നിരന്തരപരിഗ്രാമം കൂന്താതുമാണെന്നു ബോല്ലുപ്പെട്ടു. നിക്ഷേപങ്ങൾ ചുറ്റും കണ്ണോടിച്ചുപാൽ തന്നെയും ഇതു പരമാത്മാനിങ്ങൾക്കു അധികാരി കഴിയും. “അഥപാനിക്കാത്ത

മനഷ്യൻറെ വില്ലാല്ലാസമോ ജീവിതമോ കൊണ്ട് യാതൊഴി ഫലവുമില്ല” എന്നാണ് എമേഴ്സൺ എന്ന മഹാൻ അസൂഖിച്ചിട്ടിരും.

“മടി കാട്ടുതൊന്തിനം
മടിയൊക്കെ കെട്ടതിട്ടം.”

എന്ന് ഒരു കവി ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. “മടി കടിയെ കെട്ടത്തും” എന്ന് നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഒരു പഴമൊഴിയുണ്ട്. “മടിയൻറെ മനസ്സു് പിശാചിൻറെ ഇൻസ്റ്റിട്ട് മാണ്ണു്” എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരു പഴമെന്നാലുമുണ്ട്. യാതൊരു ജോലിയും ചെയ്യാതെ ഇരിക്കുവോഴാണു് ഒരുവൻറെ എല്ലാത്തിൽ വിധിയവിചാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. നല്ല കാഞ്ഞങ്ങൾ പ്രയത്നം കുടാതെ സാധിക്കുവയ്ക്കു. എന്നമാതുമല്ല മടിയൻറെ മനസ്സിൽ ഭവിച്ചാരങ്ങളും അധികമായി ഉണ്ടിക്കൊന്നതു്. ഭവിച്ചാരങ്ങളുടെ ഫലം എന്നായിരിക്കുമെന്ന് ഇതിനുമുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടോ.

പരിഗ്രാമം ഫലപ്രദമാക്കിത്തീക്കുന്നതിനു് എതാരം ചില കാഞ്ഞങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. (എ) ഏതൊരു ജോലിയും തുരുസ്മയത്തു ചെയ്യാം. ഒരു കെട്ടിടത്തിനു തീ പിടിക്കുന്നുനു വിചാരിക്കു. പെട്ടുന്നു് അതു കെട്ടത്താൻ ശ്രമിച്ചാൽ നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കും. എന്നാൽ തീ നാലുപാട്ടം പടന്നപിടിച്ചു് ഒരു മകാലും ദഹിച്ചുശേഷം കെട്ടത്താൻ തുനിഞ്ഞതാൽ സാല്പ്രയാസം. അമവാ സാധിച്ചാലും കെട്ടിടത്തിന്റെ സകല സാമഗ്രികളിലും അതിനുള്ളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു

സാധനങ്ങളും അതിന്മുന്പ് നിങ്ങപയോഗമായിത്തീന്നിരിക്കുന്ന ക്ഷണം. ഒരു നബിക്കിൽനിന്നും ജലപ്രവാഹത്തെ തട്ടക്കുന്ന തിരുവ്വ് ഒരു ചീറ തീർത്തിട്ടശാഖയിരിപ്പെട്ടു. ജലപ്രവാഹം ചീറയേ ഭേദിക്കാൻ അനുംദിഷ്ടാപക്ഷം ഉടൻതന്നു ചീറയേ ഉറപ്പിക്കണം. അങ്ങിനെ ചെയ്യാതെ എഴുക്കാലും ചീറ ജലപ്രവാഹത്തിരുവ്വ് ഇരയായിത്തീന്ന് ശേഷം പ്രയതിച്ചാൽ ചീറ ഉറപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ജലപ്രവാഹംകൊണ്ട് കൂഷിനശ്ശം, ധനനശ്ശം, അനുനശ്ശം മുതലായ അപ്രത്യക്ഷകൾ ഇടയാവുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് ഏതു ജോലിയും ധമാകാലം ചെയ്യണം. സുവികൊണ്ട് ചെയ്യേണ്ട ജോലി ധമാകാലം ചെയ്യാതിങ്ങനാൽ തുന്മാകൊണ്ട് ചെയ്യേണ്ടിവരുമോ ഒരു പഴമൊഴിയുണ്ട്. (ര) ഏതെങ്കിലും ഒരു ജോലിയിൽ ഏപ്പോട്ടുക. അതു കുറെ ചെയ്തിട്ട് മരും നിൽ ഏപ്പോട്ടുക; ഇങ്ങനെ മാറി മാറി പ്രവർത്തിക്കുത്തു. ഒരു കാഞ്ഞത്തിൽ ഏപ്പോട്ടുകാൽ അതു പുതിയാക്കാനുവരെ അതിക്കിനിന്ന് പിന്നമാരുത്തു. അതാണു പുതിയതപോ. (ഈ) ധാരാ പ്രവൃത്തിക്കും ഒരു വേണം. അതു തെറ്റിച്ചാൽ ഫലം ലഭിക്കാൻ വിഷമിക്കും; ചില ദ്രോഹം ഫലംതന്നെ വിപരീതമായിത്തീങ്കയും ചെയ്യും.

മരംപുരല്ലൂം സുവേച്ചുക്കലൈണ്ടല്ലോ. സുവത്തിൽ അതുവാഹം ഇല്ലാത്ത ഒരവന്നേയും കാണുമാൻ കഴിയുന്ന തപ്പി. ഏന്നാൽ സുവേച്ചുക്കലൈല്ലോ ഒരു കാഞ്ഞം പ്രത്യേകം ഓഫീസുണ്ടുണ്ട്. അന്തുവേറ്റു പുതിയ തന്നെകൊണ്ട് സുവം അന്നവിക്കുന്നതു പുതിയയമ്മല്ല.

“ಪ್ರಾಂತೀಸಗೆತಾಷಂ ಪೋತ್ತಂ
ಕಂಡುಪ್ರಾಣಿವಾಂ ಸುಖಂ”

ಹ್ರಗಾಣ ಪಣಿಯಿತಮತಂ. ತನ್ನರ ಸುಖಾನಂದವತ್ತಿನ ವೇಣಿತೆಲ್ಪಾಂ ತಾನು ತನೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಷ್ಠಿಣಿಂದಾಕಣಂ.

ಸಮಯತ್ತಿನ್ನರ ವಿಲಃ—ಸಮಯತ್ತಿನ್ನರ ವಿಲ ಅರಿಯಾವುದು ಯಾತ್ರಾತ್ಯತ್ರಣಂ ಮಟಿಯಾಗಿಂಣ ಸಮಯಂ ಗಳ್ಳಿಪ್ರಾಣಿತ್ವಾನಾತ್ಲಿ. ಈ ಮಣಷುನ್ನರ ಅರ್ಥಯ್ಯಾಲಂ ವಾತ ಪರಿಮಿತಮಾಕಣ. ಅರವಣ ಹೆಚ್ಚಿಂದೆಂಬ ಚುಮತಲಾಕಣ್ಣೋ? ಯಾರಾಣಂ ಉಣಿಂ. ನಾಂ ವೆದತೆ ವ್ಯಾಪಂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯಂ ನಾಂ ಕಿರಿತ್ವಾಕಣ ತಿಳಿತ್ವಿಕಿಂಡಿಲ್ಲ. “ನಿಂದಂ ಜೀವಿತರಾತ ಬ್ರಹ್ಮಾಗಿಂಣಾಗಿತ್ತಲ್ಲ ಸಮಯಂ ವೆದತೆ ಕುತ್ತಿತ್ತತ್ತಂ. ಸಮಯಮಾಕಣ ಸಾಮಗ್ರಿಕೊಣಣಾಂ ನಾಂ ಜೀವಿತಮಾಕಣ ಮಣಿರಂ ಪಣಿಕಣಿತ್ವಿಕಿಂಡಿತ್ತತ್ತಂ” ಎಂದು ಮಹಾಂಕಾರ ಪ್ರಾಕ್ಣಿಂಣಿನು ಪ್ರಾಣಿವಿತ್ವಿಕಿಂಡಿತ್ತತ್ತಂ. “ಸಮಯಂ ಮಿತಮಾಯಿ ವ್ಯಾಪಂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪತಿ ನಡಣಿ ಲಾಂ ಉಣಿಂ” ಎಂದು ಶ್ರೀಪಂಚಾಂಜಲಿ ತಿಳಿಲೆ ಪ್ರಯಾಗ ಮಾನ್ಯಿಯಾಗಿಂಣ ಮಿಣ್ಣಿಂ ಹ್ಯಾಂಣಿಂ ಪ್ರಾಣಿವಿತ್ವಿಕಿಂಡಿತ್ತತ್ತಂ.

ನಿರಾಃ—

“ಕೊಟಿಯಪೀಲಿಸಕಹ್ಯಾತುಭವಿಕಿಲ್ಲಂ
ವೆಡಿಷ್ಟಿಕಿಲ್ಲಿ ಮಣಸಪಿಕರಂ ಟೆಂತಂಷಂ.”

“ಅತಿಮಾತ್ರನಿರಾಃತಾಲಾಸ
ಸಫಿತಿಮಂಂಧರ್ವಾಯಿರೋಯಿತ್ಯಾಯೋ?”

“നഷ്ടം വന്നതു ചിന്തിച്ച്
കഷ്ടം വച്ചു നടക്കാലാ
മുറുമ്പുത്സാഹിയായും കമ്മം
എടീടാതെ നടത്തണം.”

എന്നീകവിവചനങ്ങൾ എറ്റവും വിലയേറിയവയാകൻ. നിരാശ വിജയത്തിന്റെ ശത്രുവാൺ. എത്ര പ്രവർത്തി യിലും ചിലപ്പോൾ തോൽവി പററിയേൻ വരാം. എന്നാൽ തോൽവികൊണ്ട് നിരായപ്പേട്ട് പിന്മാറ ഒരു. വിജയം സിലബിച്ചല്ലാതെ പിന്മാറകയില്ലെന്നുള്ള നിംബന്ധങ്ങളാട്ടക്രമി കരേങ്കുട്ടി ഉംശ്ശിതമായി പ്രയത്നി കണം; അതാണും ബുദ്ധിമാന്റെ ലക്ഷ്യം. പരാജയം ശുഭകരവിന്റെ ഫലമാണെന്ന സമാധാനിച്ചും അട്ടത തവണ കുട്ടത്തു പരിനുമ്പിക്കേണ്ടും. നിരാശ വിജയത്തി ന്റെ ശത്രുവാനെക്കിൽ, ഉത്സാഹം അതിന്റെ ഉറുമിത്രമാകും. എത്ര കാഞ്ഞത്രിലും ദൈഹ്യവും എപ്പേട്ട് പ്രയത്നിക്കവാൻ ഉത്സാഹം നമ്മുണ്ടുണ്ട്. ഉത്സാഹം ഉള്ളവൻ എത്ര കാഞ്ഞവും നിഷ്ടപ്പ യാസം സാധിക്കും.

“ഉത്സാഹിനം പുഞ്ചസിംഹം—
മഹേതി ലക്ഷ്മീഃ”

“ഉത്സാഹം ലഭ്യേ കാഞ്ഞം.”

ആലു:—എതെങ്കിലും ഒരു കാഞ്ഞത്തിൽ വിജയം സിലബിക്കണമെങ്കിൽ അതിൽത്തന്നെ ആലുയോട്ടക്രമി പ്രവത്തിക്കേണ്ടും. ഒരു കാഞ്ഞതെങ്കിലും ചിന്തിച്ചു

കൊണ്ട് മററാൽ കായ്യും ചെയ്യാൽ അലോചനയും, പ്രവർത്തിയും തെററിപ്പോകും. ചില വില്പാത്മികരി പറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നേം മററാരെക്കിലും സംസാരിക്കു നാതിലോ എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലോ ശ്രദ്ധി ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി നാാ കാണാറണ്ട്. ഇപ്പോൾ മിഥി പറിത്തം നിങ്ങളേയും മാണം. എന്തെങ്കിലും പുന്നുകും വായിക്കുന്നോ ശ്രദ്ധ മുഴുവൻ തന്റെ വാഹനായിലായിരിക്കുന്നും. അധ്യാപകൻ സ്ഥാപ്പിക്കു പറിപ്പിക്കുന്നേം അതിൽ ശ്രദ്ധിക്കാതെ സംസാരിച്ചും മററെതെങ്കിലും ജോലിക്കിൽ എപ്പുട്ടേക്കു കഴിഞ്ഞു കുടുന്നവക്ക് അധ്യാപകൻ പറയുന്നതു കേരളക്കാനോ അതു മനസ്സിലാക്കാനോ സാധിക്കുന്നതല്ല. എത്ര അപു തതിയും ഫലപ്രദമായിത്തീരണമെങ്കിൽ അതിൽ പരി പുന്നമായ ശ്രദ്ധ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നും. പരിത്രം ഫലപ്രദമാക്കുന്നതിനും ശ്രദ്ധ അന്ത്രാവശ്യമാണും.

ബെയ്യും:—ബെയ്യുവും വിജയത്തിന്റെ ഒരു ബന്ധുവാക്കനു. ഒരവൻ എത്ര ബലവാനായിരുന്നാലും ബെയ്യുമില്ലെങ്കിൽ അവൻറെ ബലംകൊണ്ട് ഒരു ഫല വുമില്ല. ഒരു പട്ടി കടിക്കാൻ വന്നാൽ ബെയ്യുമുള്ള വൻ അവിടെ നിന്നും അതിനെ തട്ടക്കും. അവൻ ശരീരബലം ഇല്ലെന്നിരുന്നാലും ബെയ്യും അവൻ വേണ്ട സാമ്രഥ്യം നൽകും. നേരേ മറിച്ചും ബലവാനായിരുന്നാലും ഭീതവാ ണകിൽ (ബെയ്യുമില്ലുംതവനാണെങ്കിൽ) പട്ടിയെ കൊണ്ടുന്നേംതന്നെ ഓട്ടം തട്ടക്കും. ഒരു ജോലി തന്നെ കൊണ്ട് സാധിക്കുമോ എന്ന ശക്കിക്കാതെത്തതുതന്നെ ബെയ്യുമില്ലായ്ക്കുടെ ലക്ഷ്യാംശാണും. ബെയ്യും, സ്ഥിരത, എകാഗ്രത മിത്തലായവ വിജയത്തിനും എററവും സ്വാധ മായ ചില മുണ്ഡുക്കാനും.

സമാർത്ഥനിശ്ചയഃ—ലോകത്തിൽ ഒരു തത്ത്വം മനസ്സ് നാഡി ജീവിക്കണമെന്ന് അതുപരിക്കൊണ്ട് എത്രൊരു വാദം സമാർത്ഥനിശ്ചയ അനുഭാവണ്ണമാക്കുന്നു. എത്രതന്നു ധനവാ നായാലും, വിഭ്രാന്തായാലും, പ്രക്രിയായാലും, പരിഞ്ഞിയാ യാലും, സദ്ഗുരുത്വം തന്നെല്ലുക്കിൽ അവൻ ജനങ്ങളിടെ സ്നേഹാദരങ്ങൾക്കു പാത്രിച്ചേക്കുന്നതല്ല. പ്രത്യുത, അവരുടെ നിന്ദയും നീരസത്തിനും പാതുമായിത്തീരും. ഒരു വൈദിക ദേഹാഗ്രഹണനോ അദ്ദേഹാഗ്രഹണനോ ലോകർ വിധിക്കുന്നതും അവൻറെ നടത്ത നോക്കിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കണമുണ്ട്. സമാർത്ഥനിൽകൂട്ടി ചരിക്കുന്നവുനു നല്ലവ കുന്നും ഭൂമാർത്ഥനിൽകൂട്ടി ചരിക്കുന്നവുനു ചീതതയെ നും പറയും. ഈ സാധാരണനായാണു്. തന്നെ നാഡി തിനുകൾക്കു് ഉത്തരവാദി താൻതന്നെനായാണെന്നു പണ്ഡിതനും വിധിച്ഛിട്ടുള്ളതിനു് ഒരു കാരണം ഈതനെന്ന യാക്കനു.

സമാർത്ഥനിശ്ചയ എന്നാൽ സമാർത്ഥനിൽ—നല്ല വഴിയിൽ—കൂടിയേ ചരിക്കുകയുള്ളതുവും നിർബന്ധം അതുകൊണ്ട്. അതായതു് നല്ലതല്ലാതെ ചിന്തിക്കുകയോ, പറയുകയോ, പ്രവർത്തിക്കുകയോ ഇല്ലെന്നുള്ള പ്രതാം അതുകൊണ്ട്. ഭൂതീലങ്ങൾക്കു വശസ്ത്രം കാതെ, ഭഷ്യത്തുത്രങ്ങൾ യാതൊന്നും അനുശ്ചിക്കാതെ, സദ്ഗുരുത്വം കൂട്ടി, സത്രക്കമ്മനിരതരായി, ജീവിതം നയിക്കുന്നവരാണു് സമാർത്ഥനിശ്ചയയുള്ളവർ. മനസ്സുജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു് ചില സാമാർത്ഥ്യികനിയമങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ജീവിതത്തിൽ അനുശ്ചിക്കേണ്ടതായ ചില ധമ്മങ്ങളും ഉണ്ടു്. ഈ ധമ്മങ്ങൾക്കു വിപരീതമായിട്ടുള്ളവയെ അധിക്കരിക്കാനും പറയുന്നു. സാമാർത്ഥ്യികനിയമങ്ങളും

മനഷ്യമंडളം മുഴവൻ ഈ ചെറിയ ഗുഹയിൽ
വിവരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. അതിനാൽ പ്രധാനങ്ങൾ
ഇംഗ്ലീഷ് പ്രഭാവാരതപ്രാശ്നകരിച്ചു മാത്രം ചുരക്കി
പുറയാം.

ശ്രദ്ധി:—ഈംഗ്ലീഷ്, സംരക്ഷണം, സം
ഖാരം എന്നിവയുടെ കത്താവാക്കി സകല മതഗുഹ
ങ്ങളം വന്നിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ജനനത്തിൽ, ജീവിത
ത്തിനം, മരണത്തിനം കാരണത്തോന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് പ്രഭാവാണെന്നു
നാശ്വരി താല്പര്യം. ഇങ്ങനെയുള്ള ഇംഗ്ലീഷ്
നോട് സഭാ ക്ഷേത്രിയുള്ള വരായിരിക്കേണ്ടതു് മനഷ്യത്തെ
സവിശ്വസ്യാനമായ ധർമ്മക്കാനും. ഏതു പ്രവൃത്തിയും ഇംഗ്ലീഷ്
സബ്സിഡി ദാനങ്ങളും കൂടി കൊടുക്കുന്നു. ഏതു പ്രവൃത്തിയും ഇംഗ്ലീഷ്
സബ്സിഡി കൊടുക്കുന്നു. ഏതു പ്രവൃത്തിയും വിധിക
ത്താവും ആശീരണം സഭാ റാംഭിക്കുന്നു. ആരെരയെല്ലാം
വിശ്വിച്ഛാലും ഇംഗ്ലീഷ് വിശ്വിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല.
നമ്മുടെ തെരുവുകൾക്കു തക്കതായ ശിക്ഷ അഭ്യർഥം
നമ്മുടെ നാശകമെന്ന വിശപസിക്കുന്നു. ഇന്ത വിശപാസം
തെരുവു ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനും നമേം പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.
“സവിശ്വാസിയായ ഒരു ശക്തി ഉണ്ടെന്നു്” (ബൈബിൾ^{ഉണ്ടെന്നു്}) തോന്തി വിശപസിക്കാതിരിക്കുന്നകിൽ എന്തു
ഇഹലോകജീവിതം ഭവ്യമായിത്തീരമായിരുന്നു” എന്നതു
മഹാനായ കാർബേളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

നമ്മുടെ ജനനത്തിൽ, അതിനഘേഷം നമ്മുടെ
വളർച്ചയും, നാം ജീവിതത്തിൽ അശാഖവിക്കുന്ന സകല
നമകൾക്കിം കാരണത്തായി ഇംഗ്ലീഷ് പ്രാശ്ന

വേരെയും രണ്ട് പേര് ഉണ്ട്. അവർ നമ്മുടെ ഭാതാ പിതാക്കന്നാർ ആകന്ന. ഗംഗേഷം, പ്രസവത്തേശം, സംരക്ഷണാത്മിശം എന്നീ മുന്ന പ്രധാനസക്കടങ്ങളിൽ ആല്ലെന്തെ രണ്ടം മാതാവു് അന്നഭിക്കന്ന. മുന്നാ മത്രതാകട്ടെ മാതാവും പിതാവും കുടി നിവഹി ക്കന്ന. ഒരു കട്ടിയുടെ ശൈലേച്ചം കഴിയുന്നതുവരെ കട്ടിയെ രക്ഷിക്കുന്നതിനവേണ്ടി ത്വേശിക്കുന്നാതു് അതിന്റെ മാതാവാൻം. അതിനശേഷം കുട്ടത്തെ ചുമതല പിതാവിൽ ലഭിക്കുന്ന. ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കന്നാർ നമ്മക വേണ്ടി സഹിച്ചിട്ടുള്ള ത്വേശവും അവർ നമ്മോടു കാണിക്കുന്ന വാസ്തവ്യവും ഒരുക്കാലത്തും നാം വിസ്തരിക്കുന്നതു്. അവയ്ക്ക് പകര മായി നാം എത്തുചെയ്യാലും മതിയാവുന്നതല്ല. ഇതു ധികം നാം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കന്നാരോടു് എററവും കേതിയും അന്നസരണയും ഉള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതു് നമ്മുടെ ചുമതലയാകന്ന. ഇന്തു ചുമതല വിസ്തരിക്കുന്നവർ അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്നാരുടെയും ഇപ്പോൾ നേരയും കോച്ചത്തിനെ പാത്രിച്ചിക്കും. ജനങ്ങൾ അവരെ നിന്മിക്കും. ഒരു കട്ടി ജനിച്ചുനുതൽ അതിന്റെ ക്ഷേമത്തെപ്പറ്റി ആയിരിക്കും മാതാപിതാക്കന്നാരുടെ ചിന്താവിഴയും. അവർ വില്ലാഭ്രാസമില്ലാത്തവരോ, വിത്രപിക്കേം, നിലംനരോ ആയിരുന്നാലും അവർ തക്കാളിടെ സന്താനക്കുളിൽ വച്ചിക്കുന്ന വാസ്തവ്യവും, അവരുടെ വളർച്ചയിൽ പ്രഥമിപ്പിക്കുന്ന ശ്രദ്ധയും വില മതിക്കാൻ പാടില്ലാതെവയാകന്ന. നമ്മുടെ ജനന തതിനം വളർച്ചയും, നാം അന്നഭിച്ചതും അന്നഭിക്കാവുന്നതുമായ സകല നമകൾക്കിം, കാരണാദ്ദേശം

മാതാപിതാക്കമാരാണെന്നുള്ള വിചാരം സദാ നഞ്ചക്ക് ണ്ണായിരിക്കണം. അവരോടു കേതിയില്ലാതെയോ അന്ന് സരണയില്ലാതെയോ എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചാൽ അതിൽപരം നിങ്കളുമായി, ധാരകരമായി, മറ്റ് യാതൊനമ്പില്ല.

“ജനകജനനിമാർച്ചരണാംബുജം വന്നി” ട്രിടാണു് ശ്രീരാമലക്ഷ്മണമാർ വില്ലാല്ലാസത്തിനു പോയിട്ടുള്ള തെന്ന് രാമാധനാത്തിൽ പാഞ്ചൻ. ശ്രീരാമൻ ഒരു സദ്ദംതതിൽ പ്രസ്താവിച്ചതു് ഇങ്ങനെന്നയാണു്:—

“രാജുമെന്നാകിലും താതൻ നിയോഗിക്കിൽ ത്രാജുമെന്നാലെന്നറിക നീ മാതാവേ! ലക്ഷ്മണൻതന്നെ ത്രജിക്കെന്ന ചോൽകിലും തയക്കണമെന്നുപേക്കഴിപ്പുന്നറിക നീ പാവകൾ തങ്കൾ പതിക്കെന്ന ചോൽകിലും മേവം വിഷം കടിക്കേണമെന്നാകിലും താതൻ നിയോഗിക്കിലേതും സംശയം ചേതസി ചെററിനിക്കില്ലെന്നറിക നീ.”

ചില മഹാപാക്രണങ്ങൾ.

“എനിക്കു് ഉണ്ണായിട്ടുള്ളതും ഇനി ഉണ്ണാക്കുമെന്നാ ശിക്കുന്നതും അതു സകല ശ്രേയസ്സുകരിക്കും ഞാൻ എൻ്നെ അമ്മയും കടപ്പെട്ടിരിക്കും.

(എഞ്ചുമാം ലിക്കൻ)

സപ്രദ്യം മാതുപാദങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

(മഹമഹാനബി)

നൂറ്റും പ്രാവയ്ക്കും ഭ്രംഗക്കും അനേകം പ്രാവയ്ക്കും ഗംഗാസ്സാനവും നടത്തുന്നതിനെന്നക്കാരം മാഹാത്മ്യം

തന്റെ പെററമ്മയെ ദരിക്കൽ നമ്മുടിക്കുന്നതുകൊണ്ട്
ലഭിക്കുന്നു.

(അനീശകരാചാര്യർ)

ഒക്കളിൽ ഉല്ലരിച്ച മഹദപാക്രമം മാതാപി
താക്കമൊരോടു നാം എത്തുമാത്രം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവു
നാം അവരോടു നാം എങ്ങിനെ പേരുമാറ്റുമ്പോൾ
വ്യക്തമാക്കുന്നു.

മാതാപിതാക്കമൊക്കെ പുറമേ, നമ്മുടെ ഏഴുമുള്ള്
ത്തിനു വേണ്ടി പ്രയതിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള വരാൻ‌^o നമ്മുടെ മുത്തു
ശബ്ദാർ. മുത്തു എന്ന വാക്കുതന്നെ മഹത്പരത്തെ സുവി
ള്ളിക്കുന്നു.

“മുഖബുദ്ധമന്യകാരം താൻ
തശ്ശും തന്നിരോധകം
അന്യകാരനിരോധിതപാൽ
മുത്തുഭിഡിയീയതെ.”

അതായതു് നമ്മുടെ മനസ്സിലിട്ടുള്ള അജ്ഞതാനമാ
കന്ന അന്യകാരത്തെ അകരുന്നതിനാൽ മുത്തു എന്ന
പറയുന്ന എന്ന താജ്ജം. മുത്തു നീക്കുന്നതിനു പ്രകാ
ശം ക്രിക്കറ്റ് സാധിക്കകയില്ല. അതുപോലെ മന
സ്സിന്റെ അജ്ഞതാനത്തെ അകരുന്നതിനു് വിഭ്രം അ
ത്രാവയ്ക്കുമാണ്. വിഭ്രാഭ്രാസം ചെറുംതവൻ കേവലം
മുഗത്തിനു തല്പനാണുന്നും മറ്റൊരു മുതിനമുന്പു പ്രസ്താ
വിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടോ. മുത്തു മഹത്തായ വിഭ്രം നമ്മക്ക നൽകു
ന്നതു് നമ്മുടെ മുത്തുകമൊരാക്കുന്നു. വാണ്ണുവം ആലോ
ചിക്കുന്നപക്ഷം നമുമെ മനഷ്യരാക്കിത്തീക്കുന്നതു് മുണ്ട്
മുത്തുകമൊരാണ്. അവരോടു നാം നിഃശ്വാസകമായ ഭക്തി
യുള്ള വരദയിരിക്കുന്നും.

ഒട്ടവിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നവെങ്കിലും ഒട്ടം അപ്രയാ നമ്മുാത്ത ഒരു ഗ്രാമമാണ് രാജാക്കുതി. രാജാവിനെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിചൂതപ്പയന്നായിട്ടാണ് വിശ്വമതം ദേഹംപിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ നമ്മു ഭരിക്കുന്ന മഹാ രാജാവിനോടും മഹാരാജവംശത്തോടും നാം എന്നും കൈതിയുള്ള വരായിരിക്കുന്നും.

വിദ്യപത്രപംകൊണ്ടും ലോകപരിചയംകൊണ്ടും ചൂജ്ഞ നാരാധിച്ചുള്ള വരെ ബഹുമാനിക്കുണ്ടതു് നമ്മുടെ ധർമ്മ മാക്കുന്നു.

“മാനിക്കുണ്ടവരെക്കുണ്ടാൽ
മാനിച്ചീടാതിരിക്കൊല്ലാ
ജണാനമേറും ജനത്തോട്
താൻചോല്ലുണമെപ്പുണ്ടാണു്.”

സംസ്ക്രൂപ്പം:—“നിങ്ങളുടെ സ്നേഹിതനാർ ആരെല്ലും മെന്ന പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ യോഗ്യനോ അയോഗ്യനോ എന്ന തൊൻ പറയാം” എന്നാണു് ഒരു മഹാൻ പ്രസ്താവിച്ചുള്ളുള്ളതു്. നല്ലയാഴികളുമായി സംസ്ക്രൂപ്പം ചെയ്യാൽ നന്മയും, ഭജിക്കണമെങ്കിലുമായി ചേന്ന് നടന്നാൽ തിന്മയും ഉണ്ടാവുമെന്ന തീച്ചിത്തനോ. സദാ മല്ലപാനികളുമായി ചേന്ന് നടക്കുന്ന ഒരവൻ അവരുടെ പ്രോണായ്ക്ക് വശ പ്പെട്ട കുമുഖം നല്ല മല്ലപാനിയായിത്തീജം. അവൻ മല്ലപാനം തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് തന്നെ അവന്റെ കുട്ടികാർ മല്ലപാനികളായതുകൊണ്ടു് അവൻ മല്ലപാനി എന്ന പേം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തും. നേരേമനിച്ചു് ഒരു മുഴുവൻ മല്ലപാനി എങ്കിനെ എക്കിലും സജ്ജനാണ്ഡുടെ കൈയ്യിൽ പെട്ടാൽ കുമേന്നായക്കിലും അതു ഭൂമി

ತತಿತಗಿನ ವಿರಮಿಕಣ. ತನ್ನರ ಸ್ವಾಹಿತಹಾಡೆ ಉಪದೇಶಾರ್ಥಿ ಕೆಕ್ಕಿಂ, ಅನುತ್ತರಿಕರ ಕಣಿಕ್ಕಾ ಪಣಕಣ ತೋಟಕ್ಕಿ ಅವಕ್ಷಿತ ಗ್ರಂಥಾರ್ಥಾ ಭರ್ತಾರ್ಥಾ ನಮೆಯಿಂ ಬಾಯಿಕಾತಿರಿತಾಯಿಸ್ತಿ. ಅಂತುಕಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಎನ್ನೋ ಇಂ ಗಣ್ಯಾಳ್ತಿಕಾಳ್ತಿಭಾಯಿ ಸಾಸರ್ಪಂ ಚೆಯ್ಯಾಗಮನ್ ಸಾಮಾಧ್ರಿಕಗಿಯಮಂ ನಿರ್ವಿಬಾಯಿಂಃಗಾತ್ರ. ಸ್ವಾಹಿತಹಾರ್ಥ ನಿಂತಿ ಇದೆ ಜೀವಿತಗತಿಯ ಸಂಘರ್ಷತ್ವಿಲೇಯ್ಯೋ ಭರ್ತಮಾರ್ಪಂತಿ ಲೇಯ್ಯೋ ನಯಿಕಾಗಾತಿರಾ ಕಾರಣಮಾಯಿತೀತಿಂ. ಅತಿ ಗಾಲತೆ ಸ್ವಾಹಿತಹಾರ್ಥ ಸಂಖಾರಿಕಣಾತ್ರ ವಾತಾ ಅತಿಲೋ ಚಿಂತ್ಯ ವೇಣಮನ್ ಮಹಾಂಹಾರ್ಥ ಉಪದೇಶಿತ್ವಿಂತಿತ್ತತ್ತ.

“ಇನ್ನಂ ಶೀಲಮರಿಣತಿಂ
ವಿರೊ ಸ್ವಾಹಿತ್ಯಕಾಳ್ತಿಗಳಂ
ಎನ್ನಂ ಭರ್ತಾರ್ಥಾಸರ್ಪಂ
ವಾಂವೋಕಾತಿರಿಕಣಂ”

ಎನ್ನಾಗಳ ಕವಿವಚನಂ. ರಾಳಿಮಾಯಿ ಕ್ರಿಂತಿಯಾತ್ರ ಉಟಂ ಅಯಾಜ್ಞ ತನ್ನರ ಸ್ವಾಹಿತಗಾಯಿ ಸಪೀಕರಿಕಣ ನಾತ್ರ ಪಲಪ್ರೋಧಂ ಅತಿಪತ್ರಕರಮಾಯಿತೀತಿಂ. ಅಯಾರ್ಯ ಎತ್ತಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಅವಕ್ಷಿತ ಸ್ವಾಹಿತಗಾಯಿ ಮಗಲ್ಲಿಲಾಕಣಂ. ಯೋಗ್ಯಗಾಣಕಿತ ಅವಕ್ಷಿತ ಕ್ರಿಂತಿಕ್ಕ ಸಂಖಾರಿಕಣಂ. ಎತ್ತಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಅವಕ್ಷಿತ ಅವಕಾಶಗಾಗಿ ಸಂಸರ್ಪಂ ಚೆಯ್ಯಾತ್ರತ್ತ. ಅತಿಭ್ರಮಾಯಿ ಅವಕ್ಷಿತ ಸಪಳಾವಂ ನಿಂತಾಗಿಕಣಂ.

“ಸಂಭಾರಣತಾಂ ಹೇಗೆನೀಕಿತ
ಸೆಂಪ್ರಮೆರಾಮಣತಿಂ
ಭರ್ತಾರ್ಥಾತೋಟ ಸಂಸರ್ಪಂ
ಭಿವತತಿಂತಿತ್ತ ದುಲಮಾಂ”.

“ಸಂಸರ್ಪಂಜಾ ಡೋಷಗ್ರಂಥಾ ಡವಣಿ”.

“**ଶୀଲବୁଂ ସମିତିଯୁଂ ତେଣୁ-**
ନାଲୋଚିକାରେତାତ୍ତତଙେ
କାଳେ ତାଙ୍କ ବିଶେଷିକଳା
ଶୀଲବୁଂ ଦୁର ତ୍ରଜିକଳାଂ.”

“**ଗୁଣବାନୀରୋତ୍ତବାଣୀଙ୍କ**
ଗୁଣିଯାଂ ଗୁଣହୀନଙ୍କଂ.”

“**ଶିଖିକାଯୁଦ୍ଧ ବଗନାଷାରିକିଲିପି**
ଦୁଷ୍ଟିସଂଗଂକାଣ୍ଡ କାଳାନ୍ତରତିକାଙ୍କ
ନୀତିକାନ୍ତିକ୍ରମାଯୁଂ ବନ୍ଦକ୍ରମଂ ଦୁଃଖଂ
ଦୁଷ୍ଟିକାନ୍ତିକ୍ରମର୍ଥମେଗମକଲବ
ବହୁଜୀକେଳାଂ ପ୍ରୟତେକଙ୍କ ସତ୍ୱପୁମାଙ୍କ
କହଜୁଣୁଂ ପାରିଯାଙ୍କ ସପ୍ତବୀନୁଂ ନିଷପୁଣଂ.”

“**ଦୁଷ୍ଟିଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟାକିଯେରଇ କିଟକଳଂ**
କଦ୍ମିନନ୍ଦିଳାମୋତ ବସନ୍ତରଙ୍ଗୁ.”

ଏହିତୁରୀତି କବିବଚନକାରୀ ସହଜକାଷତ୍ତିମାତ୍ର ମାତ୍ରଂ
 ସଂସକ୍ରମ ଚେତ୍ୟବେତ୍ତାଣୀନଂ ଦୁଷ୍ଟିକାଷତ୍ତିମାତ୍ର ହୁଏ
 ପରାନ୍ତରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କରମାଣୀନଂ ପ୍ରକତମାକଣନ. ନାହିଁ
 ଯାତ୍ରିକର ନାମଯୁଦ୍ଧରୁ ବାତିକହଲ୍ପାତେ ଉପରେଶିକକାଯିଲି;
 ନାହିଁ କାହୁଣାଷତ୍ତିର ଆଲ୍ପାତେ ଝୁର୍ବୁଷୁର୍ବୁକାଯିଲି. ଦୁଷ୍ଟିକା
 କାରଂ ଅନ୍ୟମନ୍ୟାକରଂ ଉପରେଶିକଳ, ଆନନ୍ଦିକଳ. ପାଲିତ
 ଉତ୍ସୁ ମେଗାଙ୍କ ଏପୁକାରଂ ପୁଣିତ୍ୱପୋକମୋ ଅପୁ
 କାରଂ ଦୁଷ୍ଟିକାଷତ୍ତିମାଯୁଦ୍ଧ କୁଞ୍ଚକେକଞ୍ଚମୁଲଂ ତେବେଳ ଦୁଷ୍ଟି
 ତ୍ୱପୋକକରୁଣ ପାଲିତ ପବେଶାର ମେତତାଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ
 ପାତ କୁଞ୍ଚତର ମଧୁରମତ୍ତିତାଯି ତୀତନୀତପୋଲେ ସହଜ

നങ്ങളുമായുള്ള സംസ്കർത്താത് നീം മുട്ടത്തൽ നമ്മയും വരായിരീതിക്കയും ചെയ്യുമെന്ന് എപ്പോഴും ഓഡി കണ്ണം.

ക്ഷമ:—മനഷ്യനെ പല ആപ്തത്തകളിൽനിന്ന് സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും, ജീവിതത്തിൽ വിജയം നേടുന്നതിനും, നല്ല പേരു സ്വാദിക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്ന മന്ത്രാള ശ്രദ്ധയുള്ളമാണു ക്ഷമ. മനഷ്യർ വികാരങ്ങൾക്ക് അധിനിരാശ. ഈ വക വികാരങ്ങളിൽനിന്ന് നിരുത്തി നേടുന്നതിനും വിവേകവും ക്ഷമയും നമ്മുടെ സഹായിക്കും. ലോകത്തുണ്ടാകുന്ന കലാപങ്ങൾക്കുണ്ടാം കാരണം മനഷ്യരട്ടെ ക്ഷമയില്ലായ്യുണ്ട്. ഒരവൻ മന്ത്രാള വന്നെത്തുടർന്നു വെന്നു ആക്ഷേപിക്കുന്നവെന്ന് വിചാരിക്കു. റണ്ടാമൻ അതുപോലെ നോമനേയും ആക്ഷേപിക്കാൻ തുനി ഞഠാത്തു പരസ്പരം ആക്ഷേപം വരിക്കും; കോപം ഉണ്ടാകും. പക്ഷേ അടിപിടിയും കൗതും വെള്ളം ആയി കലാശിക്കാനും ഇടയാകും. പ്രത്യേത്, ഒരവൻ എത്ര ആക്ഷേപിച്ചാലും അതെല്ലാം ക്ഷമിക്കുന്ന പക്ഷം യാതൊരാപത്തിനും ഇടയാവുകയില്ല; ആക്ഷേപിക്കാൻ തുനിഞ്ഞുവൻ അതിൽനിന്നും പിന്നമാറും; അവൻ ചെറിയ പശ്ചാത്തപിക്കും; ലോകരുണ്ടാം അവനെത്തന്നു കറവെച്ചത്തക്കും ചെയ്യും. “പെട്ടെന്ന മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വികാരങ്ങളെ അടക്കാൻ കഴിയാത്തവനും യാതൊഴി നല്ല കാര്യവും ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതല്ല” എന്നാണു് കാർബേറ്റ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

“ക്ഷമയെന്നുള്ള തെല്ലാക്കും
മമതയ്ക്ക് നിമിത്തമാം”

“ക്ഷമയില്ലാത്തവനേന്തു
സമയത്തും സുഖം വരാ”

“ക്ഷമയാൽ ശമ്മൂണ്ടാക്കം
ശമം ഭിവമകറിട്ടം?”

“ക്ഷമായുധമിയനോരിൽ
ഭള്ളിനെന്തോന്ന കാട്ടിട്ടം”

“ക്ഷമാവലംഗക്തക്ക്
ഗക്തക്കാഭരണം ക്ഷമ”

“ജയത്തിനായു് വില്ലിനെയല്ല മുറം
നയത്തെയല്ലോ പെത്രമാറിഡേണ്ടു്.”

ഈ കവിവാക്യങ്ങൾ ക്ഷമാഗ്രാന്തിന്റെ പ്രാധാന്യം
പ്രാശ്നമാക്കുന്നു. ക്ഷമയ്ക്കു വിചാരിതമായുള്ള ഒരു ഭർണ്ണം
മാണോ് കോപം. കോപം എപ്പോഴും നാശകരമാകുന്നു.

“കോപമുള്ളിലുഡിക്കൊല്ലാ
പാപത്തിനാതു ഹേതുവാം”

“ക്രോധാൽ ഭവതി സമേഖാഹഃ
സമേഖാഹാൽ സൗമ്യതിവിഭേദഃ
സൗമ്യതിഭേദാൽ ബുദ്ധിനാശാ
ബുദ്ധിനാശാൽ പ്രണശ്യതി”

ഇവിച്ചാരങ്ങൾക്കും ഭയ്യത്രാക്കരം പലവിധ നാശ
ങ്ങൾക്കും കോപം കാരണമായിത്തീരമെന്ന മനസ്സിലാ
ക്കുന്നും; പെട്ടെന്നണഭാക്കുന്ന കോപത്തിനോ്, കരിക്കലും

ഖരയാക്കിയും എത്തുവിശ്വന്തായും ക്ഷമയും നയവും കൊണ്ട് വശികരിക്കണം. അതാണോ പുതഃ യമ്മം.

വാഴി:—എത്രും വിലപ്പോരു ഇണകൾവും, ടെലിപ്പോരു ദോഷകരവും അകന്ന. അതായത്രും വാഴിക്ക ഇണം ചെയ്യാൻ ദോഷം ചെയ്യാൻ കഴിയും. എത്ര കാൽവും സാധിച്ചിട്ടേ പിന്മാറവെന്ന ശീലത്തിനാണ് വാഴി എന്ന പറയുന്നതും. നല്ല കാൽത്തിൽ വാഴി പിടിക്കുന്നതു നല്ലതും ചീതു കാൽത്തിൽ വാഴി ഉണ്ടാവുന്നതും ചീതുയും. അകന്ന. ഒരു വില്ലാത്മി തന്റെ ഓല്ലിൽനിന്നു പരിക്ഷയിൽ നോമനായി ജയിക്കുന്ന തിനു വാഴി കാണിക്കുന്ന പക്ഷം അതു നല്ലതാകന്ന. ഒരു പ്രശ്നത്തിയിൽ എരുപ്പട്ടനവൻ എത്ര തോൽവി പരിയാലും വിജയലബ്യാധിക ശേഷം അല്ലാതെ അതിൽനിന്നു പിന്മാറുകയില്ലെന്നീളും വാഴിപിടിക്കുന്നതും നല്ലതു തന്നു. പക്ഷേ ഈ വാഴി ഒരു ഭാഗമായി തന്റെ പ്രശ്നാഗ്രിക്കുന്നതെങ്കിലോ? നിശ്ചയമായും ദോഷം ചെയ്യും. പരദ്രോഹം, പരസപാപമരണം മുതലായ അധികാരിക്കുന്നതും വാഴി അപൂർക്കരമാണും. നല്ല കാൽങ്ങളിൽ അല്ലാതെ വാഴി കാണിക്കുന്നതും.

പരോപകാരം:—ഇംഗ്ലൈഷ്യിൽ ഉറപ്പേട്ട സകല ജീവരാർക്കൗണ്ടം കാരണ്ണം ഉള്ളവരായിക്കുന്നു. അററിംഗ്സയാണും പരമമായ യമ്മം. അതായത്രും സമസ്യ സ്ഥിക്കുന്ന ധാതൊൽ വിധത്തിലും ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കേണ്ടതും നമ്മുടെ ധമ്മമാകന്നു. സമസ്യ സ്ഥിക്കരിക്കുന്ന എന്ന പരിത്താൽ മനസ്സും മാത്രം എന്ന ധരിക്കുന്നതും. പക്ഷി

മുഖാലികളും ഇന്ത്യപരപ്രസ്തുതിയിൽപ്പെട്ടവയാണെന്ന് ഓമ്മിക്കണം. അവയോടും നമ്മകൾ സാഹോദരിയ്ക്കാണും ഒരു തീരുമാൻ.

സമസ്യാക്കളും വൈദക്കക്കയോ റിംഗിക്കക്കയോ ചെയ്യാതെ അതു ഇന്ത്യപരിഷക്കാപത്തിനു കാരണമായി തിരികും. സമസ്യാക്കളും സ്ലൈക്കാണം; അവയും നമ്മപ്പോലെ ജീവൻ ഉണ്ട്. നമ്മും ആരെങ്കിലും അടിച്ചാൽ നമ്മകൾ എങ്കിനെ വേദനയുണ്ടാവുമോ അതു പോലെ പക്ഷിന്റും അടിച്ചാൽ അവയും അവയും വേദന നേരിട്ടെന്നും ഓമ്മിക്കണം. റിംഗ് പാപഹേതുക മാണം. യാതൊരു ജീവരാഖിയേയും ഉപദ്രവിക്കുതു എന്ന മാത്രമല്ല, അവയുടെ രക്ഷയ്ക്ക് വേണ്ടി നാമാൽ കഴിയുന്നതെല്ലാം ചെയ്യേണ്ടതും നമ്മുടെ ധർമ്മമാണ്. ആ സ്ഥിതികൾ മനസ്സുണ്ട് മനസ്സുനോട് എത്ര വിധം പെരുമാണെന്നും പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലപ്പോ.

തന്റെകാഞ്ഞത്തിനവേണ്ടി മാത്രം ജീവിക്കുന്നവൻ പരോപകാരം എന്ന പരമമായ ധർമ്മത്തെ വിസ്തരിക്കണം. “തന്റെകാഞ്ഞം മാത്രം നോക്കുന്ന ഒരു വന്നെങ്കിലും സ്പർശ്ചത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല. അനുസ്മരിക്കുന്ന അനുസ്മരിക്കുന്ന മുലം താനും അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്നു” എന്നാണ് ബാധ്യത മുൻ എന്ന പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും. “ജീവിതം പരോപകാരം ചെയ്യാനുള്ള ഒരു അവസരമാണ്. നമ്മകൾ മരാത്തവനവേണ്ടി എത്ര ചെയ്യാൻ കഴിയുമോ അതാണും ശക്തിയുടെ പരീക്ഷ. മരാത്തവനം വന്ന വേണ്ടി എത്ര ഭിംബം സഹിക്കാൻ കഴിയുമോ അതാണും പ്രേരണത്തിനും പരീക്ഷ” എന്നും മരാത്തവനം മരിപ്പുണ്ടെന്നിക്കുന്നു.

“ಪರೋಪಕಾರಾಯ ಪುಣ್ಯಾಯ
ಪಾಪಾಯ ಪರಪೀಂಬಣಂ.”

ಪರೋಪಕಾರಂ ಮಹತತಾಯ ಪುಣ್ಯವುಂ ಪರಪೀಂಬಣಂ
ಪಾಪವುಂ ಅಗ್ರಣಣಗೆ ಇತಿಂದಿರ ತಾಳ್ಳುತ್ತಂ.
“ಪರೋ
ಪಕಾರಾತ್ಮಮಿಂ ಶರೀರಂ” ಎನ್ನಾ ಮಹಡಪಾಕ್ರಂಕಾಣ್ಣು
ಪರೋಪಕಾರಂ ಚೆಯ್ಯಣಾತಿಗಾಣ್ಣು ನಂಭುದ ಶರೀರಂ
ಅಡ್ಡಿಕಣ್ಣುತ್ತಿಂತ್ತಿತ್ತಂ ವ್ಯಕ್ತಮಾಹಣ. ಅಂತಿಗಾತ
ತಣಾತ ಕಣ್ಣಿಂತ್ತಿತ್ತಂ ಸಹಾಯಣಾತ್ತಿಲ್ಲಾಂ ಅನ್ಯಾಕ್ಷಂ ಚೆಯ್ಯ
ಕೊಂಡಿಕೆಣಿತ್ತಂ ನಂಭುದ ಕಡಮಯಾಣಣ್ಣು ಎನ್ನಾಣ್ಣುಂ
ಂಣಿಕಣಾಂ.

ವಿಗಿಯಂ:—ವಿಗಿಯಂ ಸೆಱಣಿಲ್ಪರತಿಂದಿರ್ಣಿ ಈ ಲಕ್ಷ
ಣಮಾಣ್ಣು; ಪಲ ಅರ್ಥತ್ತತ್ತತ್ತಕಣ್ಣುಂ ತಢಿಕಣಿಗಣಿತ್ತಂ ಈ
ತ್ತಣ್ಣುತ ಅತಿಗಾಣ್ಣು; ಅರೋಂ ಎನ್ನಾಣ್ಣುಂ ವಿಗಿಯತ್ತೆತಾ
ತ್ತಿತ್ತಂ ಪೆತ್ತಮಾರಣಂ. ಅಂತಹಾರಿಯ ಸಕಲತ್ತಂ ವೆಧ
ಕಣಂ; ಪ್ರತ್ಯುತ, ವಿಗಿಯಣಿತ್ತಂ ವಗೆ ಅತಿಂ ಗ್ರಣಿಹಿಕಣಂ.
ಅರಧಹಾರಂ ಶತ್ರುಹಣ್ಣುಂ ವಿಗಿಯಂ ಬೆಣ್ಣಿಹಣ್ಣುಂ
ಉಣಣಿಕಣಂ.

“ವಿಗಿಯಂ ವೆಣಿಮತ್ತಿತಾಣ
ಮಣಿಜಿಮಾಕ್ಷಂ ತ್ರಿಷಣಂ.”

“ಮಾಣಿಷಣಿವಿತಮಾಯ ತ್ರಿಷಣಂ
ಬಾಲಿಂಕೆ ವಿಗಿಯಮಾಣ್ಣು.....”

ಎನ್ನಿಷಣ ಕವಿಕರ ವಿಗಿಯತಿಂದಿರ್ಣಿ ಮಾಹಾತ್ಮುಂ
ಕೀರ್ತಿತ್ತಿತ್ತಿರಿಕಣಂ.

ಸಾಂಕಾರ್ಣಿಕಗಿರಿಯಣಿರಿ ಇಗ್ನಿಯಂ ಟ್ರಯಿಕಂ ಉಣ್ಣು.
ಅಧವಯೆಲ್ಲಾಂ ಇವಿಟ ವಿವರಿಕಣಾಣ ತ್ರಣಿಯಣಿಲ್ಪ.

എന്നാൽ ജീവിതത്തിൽ വിജയം സമാഭിക്ഷന്നതിന് അത്രാവശ്യങ്ങളായ മറ്റ് ചില കാഞ്ഞങ്ങൾക്കു സ്ഥി പ്രിച്ചുകൊള്ളട്ട.

പുസ്തകവായനഃ—വില്ലാസാഗരം അതിരില്ലാത്ത താണം. എത്ര ശതവഡിം പ്രയതിച്ചാലും അതിന്റെ മറകരയിൽ എത്താൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. എത്തെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു പരിപൂർണ്ണഭാഗം സമാഭി യൂദ്ധവാൻപോലും ഒരവന്ന് അവന്റെ അതയ്ക്കും സാധിക്കുന്നില്ല. ഈ 'സമിതിക്ക' നമ്മക്ക് വില്ലാലയത്തിൽ നിന്ന് പരിമിതമായ കാലംകൊണ്ട് ലഭിക്കുന്ന അറിവും കേവലം തുച്ഛമാണെന്നും വ്യക്തമാണെല്ലാം. വില്ലാലയ ത്തിൽവച്ചു നാം സാധിക്കുന്നതു് വില്ലാല്ലാസത്തിനും അടിസ്ഥാനം ഉറപ്പുകൈക്കു മാത്രമാകുന്നു. അതിനാദേശം ഗ്രന്ഥപാരായണംകൊണ്ടു് അറിവു സമാഭിക്ഷണം, ബുദ്ധിമാനായ ഒരു മനസ്സും ജീവിതകാലം മഴുവൻ ഒരു വില്ലാത്തമിതനെന്നാകുന്നു. വില്ലാല്ലാസത്തിനുള്ളിൽ അതുകൊം അവന്ന് ഒരു കാലത്തും ഇല്ലാതാവുകയില്ല. ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങൾ, മഹാബാർത്ത അവത്തെ വിജയാനത്തെ നമ്മക്കവേണ്ടി സുക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള കലവറകളുണ്ട്. ഒരാൾ അനേകം വാഷ്ണവരു പ്രയതിച്ചു ഗ്രഹിച്ച കാഞ്ഞംങ്ങളാണു് ഒരു പുസ്തകത്തിൽ അയാൾ എഴുതിവെയ്ക്കുന്നതുനും ഓമ്മിക്കുന്നും പുസ്തകവായനയുടെ മാഹാ ത്രം എറക്കരെ വ്യക്തമാക്കുന്നതാണു്.

“പുസ്തകവായനയാൽ ഒരവൻ അല്ലകാലംകൊണ്ട് വിഭ്രാന്താക്കുന്നു,”

(ജോണ്സ്‌സൺ)

“ತೇ ಗ್ರಹಂಶಾಲಯಾಣಂ ಅಧಾತ್ಮ ಸಂಸ್ಕಲಣಾಳಿ.”

(ಕಾರ್ಖಣೆಗಳು)

“ಮಹಾಂಂಗಾರಪ್ರೋಳೆ ವಿಲಯಗೆಯಿ ತೇ ಸಪತ್ನಾಣಂ ಉತ್ತಮಗ್ರಹಂಶಾಲಿ.”

(ವೇಷ್ಟಿಸುವತ್ತಿಗೆ)

“ಪೃಷ್ಠಕಣಾಳಿಲ್ಲಾತ್ತ ವೀಢಿ ಅತಮಾವಿಲ್ಲಾತ್ತ ದೇಹಂಫೋಳೆಯಾಣಂ.”

(ಸಿಸರೋ)

ಎಂಬಿತ್ರಾಂತಿ ಪಣಿಗಿತಾಭಿಪ್ರಾಯಾಂತರ ಪೃಷ್ಠಕಣಾಳಿ ಮಹತಪವುಂ ಪ್ರಯೋಜನವುಂ ವ್ಯಕ್ತಮಾಕಣಂ. ತೇ ಉತ್ತಮಗ್ರಹಂ ವಾಯಿಕಣಾಂತರ ಅರತಿಗೆನ್ನರ ರಸತತ್ತಿತ ಮಿಥ್ಕಿ ತನಾತಿತಾಂ ಮರಣಪೋಕಣಂ. ಚಿಲರ್ ಪೃಷ್ಠಕ ವುಮಾಯಿ ಅತಹಾರಾಳಿಕರ್ ಪೋಲ್ಯಂ ವಿಷ್ಣುರಿತ್ಯಂ ಶೀರ್ಹಂ ಗೆರಂ ಹರೆ ಸಮಾಂತರ ಕಣಿತ್ಯಾಙ್ಕಣಾಂತ ನಾಂ ಕಾಣಣಂ. ಘುರಂ ನಟಕಣಂ ಯಾತರಾಂ ಸಂಭವವುಂ ಅತಯಾಳಿಕ ಶ್ರಾಲುಷಯ ಅತಕಣಿಕಣಾಳಿಲ್ಲ. ಅರತಿಗಾ ಕಾರಣಂ ಪೃಷ್ಠಕ ವಾಯಣಿತ ಅರಯಾಳಿಕ ಶ್ರಾಲು ಮಿಥ್ವವಾಂ ಲಯಿತ್ವಿರಿಕಣಾಂತಾಣಂ.

ಪೃಷ್ಠಕವಾಯಣಿತ ಶ್ರಾಲಿಕಣಾಂತ ಪಲ ಕಾಂತ ಅಂತರ ಉಣಿತ್. ಕಣ್ಣಿತ ಕಿಂಡಣತೆಲ್ಲಾಂ ವಾಯಿಕಣಾಂತ್. ಸ್ನೇಹಿತಣಾರ ತಿರಣೆತ್ತಕಣಾಂತಿತ ಎಂಣಪೋಳೆ ವಾಯಿಕಾಂ ಪೃಷ್ಠಕಣಾಂತ ತಿರಣೆತ್ತಕಣಾಂತಿಲ್ಲಂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ ಶ್ರಾಲಿಕಣಂ. ಉತ್ತಮಗ್ರಹಂಶಾಲಿ ಅರಿವು ವಲ್ಲಿ ಘ್ರಿಕಣಂ; ಸಮಾಂತರಾಂ ಉಣಾಕಣಂ. ಎಂಣಾತ ಚೀರಿತ ಪೃಷ್ಠಕಣಾಂತ ಅರಿವು ವರ್ಣಲಿಪ್ತಿಕಾಂ ತೆಲ್ಲಂ ಉಪಕರಿಕಣಾಂತಿಲ್ಲಂ ರಾತ್ರಮಣ್ಣ ವಾಯಣಣಾಗೆನ್ನರ ಮಗಲ್ಲಿತ ಭಾವಿಚಾರಣಾಂ ಜಗಿಪ್ರಿಕಣಾಂತ ಅವಣ್ಣ ಸಮಾಂತರಾಣಂ

വേംഡത്ത് ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നും ചെയ്യും. അതിനാൽ ഉത്തമഗമങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു വായിക്കുന്നതിനു ആ തുകം ശ്രദ്ധിക്കും. ഒരു കൊല്ലുതെത്തെയകിലും പഴക്കം മല്ലാത്തവയും (പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതി ഒരു ക്ഷാലുമെകിലും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവയും) നല്ല പ്രസിദ്ധിയില്ലാത്തവയുമായ ഗമങ്ങൾ വായിക്കുന്നതെന്ന് എമേഴ്സൺ എന്ന പാഠാട്ടുപണ്ഡിതൻ ഉപദേശിച്ചിരിക്കും. ഒരു ഗമത്തിന്റെ റണ്ടോളം അതു വായിച്ചുവർ പരത്തുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളിൽനിന്നും ഗധിക്കാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു് ഒരു കൊല്ലുമെകിലും കഴിഞ്ഞ പുസ്തകങ്ങളേ വായിക്കാവുംവെന്ന് എമേഴ്സൺ ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു്. പൊതുജനസമ്മതി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വർ മഹാമാരാധിരിക്കും. അങ്ങിനെയുള്ള മഹാമാർ എഴുതുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ അഥാനസവാദന തത്തിനു വളരെ ഉപകരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ രണ്ട് പക്ഷമില്ല. പ്രസിദ്ധ ഗമക്കാരമാരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കണമെന്ന പറയുന്നതു് ഇതുകൊണ്ടാണ്. വിശേഷബുദ്ധിയുള്ള എത്രാജ മാസ്ത്രം തന്റെ ജീവിതത്തിൽ എത്തെങ്കിലും ഒരു അദ്ദും ഉണ്ടായിരിക്കും. അതു അദ്ദും തത്തിന്റെ റണ്ടോളംഗമങ്ങൾ ഗധിച്ചു് അതിനെ തിരുത്തുന്നതിനു പുസ്തകങ്ങൾവഴി നാട്ടുകു കിട്ടുന്ന അറിവു പ്രയോജനപ്പെട്ടുന്നു.

പുസ്തകങ്ങളെ ഉത്തമം, മധ്യമം, അധമം എന്ന മുന്നായി തരംതിരിക്കാം. മഹാമാർ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഗമങ്ങൾ അതുത്തമങ്ങളും വിജഞാനഭാബങ്ങളും അയിരിക്കും. പുസ്തകവായനയിൽ എപ്പുട്ടിരിക്കുമ്പോൾ

നമ്മുടെ ചുറ്റം നടക്കുന്നതാണോ നാം അറിയുന്നില്ല. അതുകൊം, നിങ്ങളിവപ്പോലും പുസ്തകവായനയിലുള്ള റസംകോണ്ട് ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ അബുദ്ധല്ല. മനസ്സിലുള്ള സകല ദ്രോഗങ്ങളിൽ നീക്കുന്നതിനോ ഉത്തരവുമുണ്ടോ ശക്തിയുണ്ട്. ചില രോഗികൾ പുസ്തകവായന കോണ്ട് വേഡന അംഗിയാതെ കഴിച്ചുകൂടുന്നതും നാാക്കാണാറണ്ടല്ലോ.

ഭൂജനങ്ങളുമായുള്ള സംസ്ഥാനം ദോഷമേതുക മാണം. അതുപോലെ ക്ഷുദ്രത്തികൾ വായിക്കുന്നതും ദോഷമേതുകമാകുന്നു. രണ്ടിം (ഭൂജനങ്ങളും ക്ഷുദ്രത്തികളിൽ) നമ്മിലുള്ള സർവ്വാണങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുയും നമ്മുടെ മനസ്സിനെ പല ഭവ്യിചാരങ്ങളുടെയും ഇരിപ്പിട മാക്കി അതുവഴി നമ്മുടെ ഭന്നാൾക്കിട്ടിക്കു കയും ചെയ്യും. നേരേമറിച്ച് സശ്രദ്ധങ്ങളുമായുള്ള സംസ്ഥാവും ഉത്തരമുന്നുപാരായാണവും നമ്മിലുള്ള ഭർഖാണങ്ങളെ ക്രമേണ ഇല്ലാതാക്കം. നമ്മുടെ മനസ്സിനെ സിദ്ധിചാരസന്ധ്യാബന്ധകിട്ടിക്കും. അതിനുശ്രദ്ധ മായി പല സർവ്വാണങ്ങളും നമ്മിൽ സംകുമിക്കും. പുസ്തകങ്ങളെല്ലു ഉത്തമം, മധ്യമം, അധികം എന്ന മുന്നായി തിരംതിരിക്കാം. അതുകൂടുതുള്ളത്തപ്പങ്ങളാൽ പരിപൂർണ്ണ ക്രായിട്ടുള്ളിവ കനാമതെത ഇനത്തിൽ ഉംഖപ്പുട്ടുണ്ട്. സൗഖ്യസിലമാരായ മഹാപബ്ലിക്കുമാരുടെ കുതിക്കിംബാണും ഉത്തമുന്നുമാരും. ഗ്രാമങ്ങാശസമിഗ്രമായിട്ടുള്ള വയേരു രണ്ടാംതരത്തിൽ ഉംഖപ്പുട്ടതും. ഇവയിൽ സപീകാഞ്ചങ്ങളായി പലതും കണ്ണേക്കം. എന്നാൽ

ത്രാജുങ്ങളും അതിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. മുണ്ടാക്കം വളരെ കറഞ്ഞും ദോഷങ്ങൾ അധികമായും ഉള്ളവ അധികമായും ത്രാജുങ്ങളും അകന്ന്. ഉത്തമരൂപങ്ങൾ ഗ്രാഹങ്ങളാക്ക് തുല്യം എല്ലാംഗിനീയങ്ങളുണ്ട്. സാമാന്യ പ്രാണിതന്മാർ രചിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അണും മുണ്ഡും ദോഷവും കാണുന്നതു്. പ്രയോജനകരങ്ങളും തിട്ടുള്ളവയെ സ്പീകരിക്കുകയും ദോഷത്രയിപ്പുങ്ങളും തിട്ടുള്ളവയെ തുജി ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു ഗ്രന്ഥകത്താവുന്ന നിലയിൽ തന്റെ പേരു പരക്കണമെന്ന മോഹിച്ചു് ചില അല്ല ഇത്തന്മാർ പുസ്തകങ്ങളുള്ളതുനാണെന്നു്. ഇവർ എഴുതുന്ന പുസ്തകങ്ങളിൽ വിജ്ഞാനപ്രഭാവി ധാത്രാനം കാണുകയില്ല; എന്ന മാത്രമല്ല വായനക്കാരുടെ മനസ്സിൽ ഭവിച്ചാരങ്ങൾ ജനപ്പീക്കുകയും അതുവഴി ഭംഗം തുരുക്കാൻ അവരെ ഫേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഭവിഷ്യ സങ്കലനരംഗിച്ചു് ആ വക പുസ്തകങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണു് അവ അധികമായും വജ്രങ്ങളിൽ ആയിത്തീരുന്നതു്. “ഗ്രന്ഥങ്ങളും, തച്ചിച്ചു നോക്കിയശേഷം മുഴുവൻ വിഴുങ്ങേണ്ടവും, ചവച്ചു സത്തു മാത്രം സ്പീകരിച്ചുകൊണ്ടു് കൊത്തു തുപ്പിക്കുള്ള ദേശവും, തച്ചി നോക്കിയിട്ടു് നില്ക്കേണ്ടവും പേരും കേണ്ടവും” എന്ന മുന്നായി എമേഴ്സൻ തരം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഒട്ടികും പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചുതുകൊണ്ട മാത്രം ഫലമില്ല. വായിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ അല്ലിച്ചു വായിക്കണം. അതിൽനിന്നും മനസ്സിലാംകണ്ടതല്ലോം മനസ്സിലാക്കണം. ബാല്യം കൂത്തുകേ വായിക്കുന്ന പുസ്തക

അഭിൽ അടങ്കിയിരിക്കുന്ന കാർണ്ണദളം അതിൽനിന്ന്
പ്രധിക്കേണ്ട തത്പര്യം സംക്ഷേപിച്ചു് ഒരു നോട്ട്
ബുക്കിൽ എഴുതി സുക്ഷിക്കുന്നതു വളരെ നല്ലതാണ്.
അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഭാവിയിൽ അതു വളരെ
ഉപകാരം ചെയ്യും. ബാല്യത്തിൽ കഴിയുന്നതു ജീവഹ
രിത്രംഡളം സമാദ്രോപദേശക്ക്രമം ചെരുക്കടക്കി
വായിക്കുന്നു. മനസ്സിലും ഒരവിധമെങ്കിലും പാകത
സിലിച്ചുശേഷമേ നോവലുകൾ വായിക്കാവു എന്നാണു്
പണ്ഡിതമതം. നോവലുകൾ മിക്കവാറും ത്രാഗാരരസ
പ്രധാനമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് വില്പാത്മികൾ ഇത്തരം
സ്രൂതികൾ വായിക്കുത്തെന്നു മഹാമാർക്ക് ഉപദേശി
ക്കുന്നു.

സുക്ഷ്മാവലോകനം:— ഒരു കൂദാശനിലയെ പ്രാപിക്കു
ണമെന്നു് അതുകൂടി ക്രാനി എത്താരവരം അവമ്മും ഉണ്ടാ
യിരിക്കേണ്ട ഒരു മുണ്ടാണു് സുക്ഷ്മാവലോകനമാക്കി.
ഈ മുണ്ടം ബാല്യത്തിൽത്തെന്നു നാം സന്ധാരിക്കുന്നും.
നാം നിത്രുത എന്തെല്ലാം കാണുന്നു. അവയിൽ ഒന്നി
നെക്കറിച്ചുകൂടി നമക്കു വല്ല വോയവും ഉണ്ടോ?
എന്തെങ്കിലും ഒന്നു കണ്ടാൽ അതിനെ സുക്ഷിച്ചുനോക്കി
അതിനെൻ്റെ അതുതി, പ്രത്യേകിശേഷങ്ങൾ, സ്ഥിതിഗ
തികൾ, ജീവിതരീതികൾ മുതലായി അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട
സകല സംഗതികളിലും മനസ്സിലാക്കുന്നും. വിജ്ഞാന
വർദ്ധനയ്ക്കു് അവലോകനമാക്കിപ്പോലെതെന്നു അനേപ
ശാഖാരാജിലവും (എന്തെങ്കിലും ഒന്നു കണ്ടാൽ അതിനെ
കുറിച്ചു സ്വന്നം അവലോചിച്ചു ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുന്ന
തിനു പുണ്ണമ മറുള്ളിവരോട് ചോദിച്ചും മനസ്സിലാ

കുന്ന ശീലം) അത്രാവയ്യുമാണ്. “കാക്ക കൂത്തിരി കുന്ന” എന്നു ഒരാറി പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് മാത്രം കാക്ക കൂത്താണെന്ന വിശ്വസിച്ചാൽ പോരാ. കാക്കയെ നോക്കി അതിനേൻ്റെ നിറം എന്നാണെന്ന മനസ്സിലുാണെന്നും. കാക്ക എങ്ങിനെ വളരുന്നു, അതിനേൻ്റെ ആ മാരം എങ്കും, എവിടെ പാക്കുന്നു, അതിനേൻ്റെ ആകു തിക്കം പ്രകൃതത്തിനും ഉള്ള വിശ്രേഷണങ്ങൾ എന്നല്ലോ. എന്നിങ്ങനെ അതിനേറ്റെ സംഖ്യപിക്കുന്ന സകല വിവരങ്ങളിൽ അങ്ങനെപ്പിച്ചിട്ടിരുന്നെല്ലാം ഓരോ അള്ളത്തനും കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടിട്ടുള്ളവരല്ലോ. ബാഹ്യത്തിലെ സുക്ഷ്മാവലോകനങ്ങളിൽ അങ്ങനെപ്പണം ബുദ്ധിയും സന്ധാരിക്കുകയും അവരെ പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാണ്.

വിനയം:—

“വസ്തു, വസ്തു, വചനം,
വിദ്യാ, വിനയമിക്കങ്ങെ
വകാരമഞ്ചമില്ലെങ്കിൽ
നിസ്സാരൻ ഭവി പൂര്ണങ്ങൻ.”

“വിനയംവേണമന്ത്രതാൻ
മനജമൗർഖ്യ ഭ്രജണം.”

“ഭാഗ്യചെവഭവമതിനും ഭ്രജണം.
മനാഭിഭൂക്ത വിനയമാണു.....,”

എന്നിങ്ങനെ മഹാമാർ ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. വിനയം (വണക്കം) മഹാഷ്ട്രാണിക്കേണ്ട ഒരു സത്ത് ഗ്രാമാണ്. വിനയമുള്ളവൻ സകലത്തേയും സ്ഥാപിക്കാൻ പാതീഭവിക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ അനുരോദ വരീകരിക്കുന്നതിലുള്ള ശക്തി അതിനണ്ടും. താൻ സവംഖനാം തനിക്കു പെട്ടുമാനിക്കേണ്ടവരായി ആയും ഇല്ലെന്നും ഭാവിക്കുന്നതും ബുദ്ധിത്തുന്നതയുടെ പാരമ്പര്യം കൊണ്ടാണ്. നമ്മൾ രോദൈക്കാണ്ണവോടു തന്നെ അധികാരിക്കുന്നതും രബ്ദിപ്രായം തോന്നുന്നു. ഈതും അധികാരിക്കുന്നതും പാശ്ചായിത്രമോ നടത്തയോ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പെട്ടുന്ന നമ്മുടെ ത്രാവയ്ക്കു വിഷയിച്ചിക്കുന്ന പെരുമാറ്റങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് രബ്ദിപ്രായം ജീവിക്കുന്നതും. ഒരുവൻ വിനയമുള്ളവനോ അധികാരിയോ എന്നു നിഷ്പ്രയാസം മനസ്സിലാക്കാം. ആത്മപ്രശ്നം, പര ക്ഷേമം, നിങ്ങളുടെ മുതലായവ ബുദ്ധിത്തുന്നതയുടേയും അധികാരത്തിന്റെയും ലക്ഷ്യാംശങ്ങളാണ്. അധികാരിക്കുന്ന ലോകം വെറുക്കുന്നു. അനുരോധം സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതും പെരുമാറ്റനും ബുദ്ധമാനന്തരതാടങ്കളിൽ വേണം. “തന്റെ അതാനു തീരെ തുട്ടുമാനന്നു വിചാരിക്കുന്ന വന്നാണ് വാസ്തവത്തിൽ അതാനു” എന്നാക്കുന്ന ഒരു പാശ്ചാത്യപാശ്ചാത്യത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും. അധികാരം അജാതാനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യാവും വിനയം അതാനു തത്തിന്റെ ലക്ഷ്യാവുമാക്കുന്നു.

സ്പാതഗ്രഹപ്രസക്തി:—സ്പാതഗ്രഹപ്രസക്തി എന്നു പറയിക്കുന്ന അത്മം പലതും തെററില്ലരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ദിവ്യം പെട്ടുമാനിക്കാതെയും ആത്മതേയും ഉപദേശങ്ങളിൽ

കൈക്കൊള്ളാതെയും തനിക്കു തോന്തനാതുപോലെ പറ
യുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് സപാതത്ര
തനിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്ന ചിലർ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ
ചെയ്യുന്നതു് താങ്കൊന്നിതപ്പൊണ്ട്. ഇപ്പോൾ ചെയ്യ
നബന്ധ ലോകർ “താങ്കൊന്നി” എന്ന പറഞ്ഞു പഴി
ക്കം. ഒരു കാൽത്തിലും തനിക്കു സ്വന്നമായി ഒരി
പ്രായം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു നില്ക്കുത്തനെന്ന. യാതൊന്നിനെ
കുറിച്ചും സ്വന്നമായി ഒരിപ്രായമില്ലാതെ അതുകെടെയെ
ക്കിലും വാക്കു കേട്ട നടക്കുന്നതു് ബുദ്ധിമാന്മാർ ലക്ഷ്യമല്ല.
പക്ഷേ തന്റെ അഭിപ്രായമാണ് ശരിയെന്നും മറുപട്ട
വർ പറയുന്നതു തെററാണെന്നും ശറിക്കുത്തു്. തന്റെ
അഭിപ്രായം തെററാണെന്ന ഭോഖ്യപ്പെട്ടുന്നപക്ഷം
അതു സമ്മതിക്കുകയും ശരിയായിട്ടുള്ളതു സ്വീകരിക്കുകയും
ചെയ്യും. തന്റെ അഭിപ്രായം സ്വാധീനാണെന്ന തോ
നന്നാപക്ഷം തുറന്ന പരയാൻ മട്ടിക്കുത്തു്. അന്നുരെ
അറിയിച്ചാൽ മാത്രമേ അതിന്റെ മുണ്ടോഹം മന
സ്ഥിലാക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. പരാത്രയം കുടാതെ ജീവി
ക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതു് മനഷ്യന്റെ ധർമ്മമാണ്. പരാ
ത്രയം നന്നാല്ലോ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു് അന്നുന്റെ
കീഴിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നതെന്ന മനസ്ഥിലാക്കുത്തു്. അ
സ്വന്റെ കീഴിൽ ജോലി ചെയ്യാലും താൻ ജോലി
ചെയ്യിട്ടാണ് പണം വാങ്ങുന്നതെന്നും, അങ്ങിനെ സവാ
ദിക്കുന്ന പണംകൊണ്ടാണ് ഉപജീവിക്കുന്നതെന്നും
ബാധിക്കുന്നും. തന്നെത്താൻ പ്രയതിച്ചു പണം ഉണ്ടാ
ക്കാതെ അന്നുകുടെ സ്വന്നതിനെ അതുകുച്ചിച്ചു, കഴിക്കുന്ന
താണു് വാസ്തവത്തിൽ പരാത്രയജീവിതം. സ്വാധീനമി
തമായി അന്നുന്ന കീഴടക്കാതിരിക്കുന്നതാണു് സപാത

ആം. ഒരാൾ എന്തെങ്കിലും കുളിച്ചും പറയാനോ പ്രവത്തിക്കാനോ ഉപദേശിക്കുന്ന എന്നിരിക്കും. ഉപദേശിക്കുന്ന അർഹ തന്റെ മേലധികാരിയോ, മുൻ വോ അന്തായിൽനാലും അതു ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുന്നതും. അതുകൊണ്ടും താൻ അധ്യാളക്കുടെ അപീതിക്കു പാത്രിച്ചിഞ്ചുമ്പും; തന്ത്രക്കാലം ചില മുഴുങ്ങുമ്പും നേരിട്ടുക്കാം. എന്നാൽ അവയെന്നും ഗണ്യമാക്കാതെ അന്തായം താൻ പറയുകയോ പ്രവത്തിക്കുകയോ ഇല്ലെന്നുള്ള നിഷ്പയോടുകൂടി പെയ്മാരണം. അതാണ് സപാതഗ്രൂപ്പോധനയുള്ളവൻ ചെയ്യുണ്ടതും. “സമാർത്ഥനിഷ്പയില്ലാതവൻ” സപാതഗ്രന്ഥക്കാർ സാധിക്കുന്നതല്ല” എന്നാണ് കാർബേറ്റ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും. സമാർത്ഥനിഷ്പയെ പരിപാലിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് സപാതഗ്രൂപ്പോധന വിനിശ്ചയിക്കുന്നതും. “സപാതഗ്രൂപ്പും കപടബുദ്ധിയെ നശിപ്പിക്കം. പ്രവത്തനക്കും ശലം ഉണ്ടാക്കം. അന്തായമായ അടിമതപ്രമാണം കലാപത്തിന്റെ കാരണം” എന്ന മഹബാക്തും സപാതഗ്രൂത്തിന്റെ മഹത്പരം വെള്ളിവാക്കുന്നു. “സപാതഗ്രന്ഥക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം” എന്നാണ് മഹാകവിമിക്കുന്ന പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതും.

പലവക:—താൻ ഇനിപ്പി രാജുതേതയും, തന്റെ സമുദായത്തേതയും, മതത്തേതയും, ഭാഷയേയും സ്നേഹിക്കുന്നും. ഇവയിൽ ഓരോനിന്റെയും അഭിപ്രായിയും വേണ്ടി തന്നാൽ കഴിവുള്ളതെല്ലാം ചെയ്യുണ്ടും. തന്റെ ജമാദ്ദമിയെ സ്നേഹിക്കാതെ ഒരവൻ ഉന്നഷ്ടുന്നു. സപ-

രാജ്യത്തെ സ്കൂളുകൾക്കും സ്പീക്കർമ്മത്തിന്റെ അദ്ദീവു ലഭിക്കവേണ്ടി പ്രയതിക്കുകയും ചെയ്യുകയാൽ ഒരു ഷേർ അനന്തപരയശസ്ത്രികളായിത്തീർന്നിരിക്കും. തന്റെ ജന്മദ്വീപ്യോടു തനിക്ക് ഒരു കടപ്പാട്ടശിഖൻ സഭാ ടാമ്മിക്കണം. സ്പന്നം മതത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും മതസംബന്ധമായ തത്പര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യു എന്തും ഒരവൻ്റെ ധനമാക്കും. സ്പാഡാഷയേയും സ്പാ സമുദായത്തയും സ്കൂളുക്കണം, സേവിക്കണം. സേവനം മഹത്തായ ഒരു ധനമാണ്. ഇന്നുള്ള ചെറുപ്പുകാരിൽ പലരം മാത്രം ഓഫീസുക്കയും, അനുഭാ ഷയെ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവുണ്ട് രാക്ഷഷപ്പെടുണ്ട്. ഇതു കണ്ണേരാനുവദമാണ്. നമ്മുടെ ഭാഷ മലയാളമാക്കും. ആ ഭാഷയെ സ്കൂളുക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും, അതിന്റെ പോഷണത്തിനവേണ്ടി പ്രയതിക്കുകയും ചെയ്യുണ്ടതും നമ്മുടെ കടമ്പാണ്. മിൽട്ടൺ, ടെനിസ്സിൽ, ഹൈകോസ്റ്റിയർ, ഷൈലി, ഗ്രോഡിസ്സുംതും, സ്കൂളും മതലായ ഇംഗ്ലീഷുകാരം, ബക്കിമച്ചുവാറുംജി, ബക്കിമച്ചുവരോപാലപ്രായ, കാളിഭാസൽ, ഭവത്രതി, ദണ്ഡി, ശ്രീഹംസ്സൽ മതലായ ഭാരതീയരം, രാമാനജൻ എഴുന്തുട്ടൻ, കേരളവമ്മ വലിയകായിൽത്തനുരാൻ, ചവയത്തിൽ ചാത്രക്കട്ടിമനാടിയാർ, കണ്ണൻനമ്പുരാർ, എ. ആർ. രാജരാജവമ്മകോയിത്തനുരാൻ, സി. വി. രാമൻപിള്ള, ഓ. ചന്തുമേനോൻ തുടങ്ങിയ കേരളീയരം അവരുടെ പാശ്ചായിത്രവും ഭാഷാപോഷണത്തിലും തയ്യാറുള്ള ലോകത്തിൽ പ്രസിദ്ധമാരായിത്തീർന്നു. അവരുടെ നാമധേയം അവരുടെ കൃതികൾ ഉള്ള കാലമത്രയും നിലനിൽക്കുന്നതാണ്.

കഴിവുള്ളിടത്തോന്താളും അനുഭാഷകരി അല്ലെസിക്ക നീതു നല്പുത്തനേ. പല ഭാഷകരി പറിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അ ഭാഷകളിൽ ഉള്ള പുന്നുക്കങ്ങൾ വായിച്ചു് തന്റെ ജണാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു സാധിക്കും. പക്ഷേ, അ ഭാഷകരി പറിക്കുന്നതുകൊണ്ട് തന്റെ ഭാഷയെ മറക്കുത്തു്, പുച്ചിക്കുത്തു്. താൻ ജനിച്ചുശേഷം അല്ല മാറ്റി സംസാരിച്ചതു് തന്റെ ഭാഷയിലാണു്. അനുഭാഷ അല്ലെസിക്കുന്നതുവരെയെങ്കിലും തന്റെ അവശ്യ അള്ളിം വിചാരണാളിം അനുബന്ധ അറിയിക്കുന്നതിനു് ഉഹകരിച്ചതു് മാത്രഭാഷയാണു്. ഈ ഭേദാധി ദരിക്കലും കൈവെടിയങ്ങളു്. അതോടും ഫ്ലൂമുത്തോടും മന്ത്രാദ ദേഹാടം പെട്ടമാറുന്നും. സാധുക്കളിൽ സമതാപം വേണും. അനുബന്ധ സകടത്തിൽ അലിവുണ്ടാകുന്നും. അവക്കു കഴിവുള്ള സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുകൊടുക്കുന്നും. അഗതികക്കു സഹായിക്കേണ്ടതു് മനശ്ചയമ്മമാണു് അ ധമ്മം നിവർത്തിക്കുന്നതു് ഇംഗ്രേസ്പ്രൈതി സന്ധാരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാകുന്നു.

അതെരുവും ഭൂഷിക്കുത്തു്. പരിഹാസം _ പാപകരമാണു്. അതെരുവും ചതിക്കുത്തു്. തനിക്കു് എല്ല കാഞ്ഞലാമേണ്ടായിരുന്നാലും അനുബന്ധ അല്ലെങ്കിലും ക്രഷ്ണം നേരിട്ടന യാതൊഴ പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യുതു്. വഞ്ചനവിചാരത്തിലോ, സംഭാഷണത്തിലോ, പ്രവൃത്തിയിലോ അന്തർഭവിക്കാതെ സുക്ഷിക്കുന്നും. പ്രതികാരബ്യാദി നാശഫേതതുക്കമാണു്. ഒരുവൻ തന്നെ ഏതെങ്കിലും ദ്രുക്കാരത്തിൽ ഭ്രാഹ്മിച്ചിത്രായി അതിനെ ക്ഷമിക്കുന്നും. അവന്റെ ഭ്രാഹ്മാദ്രമങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടാൻ ബുദ്ധിപൂർവ്വം ശ്രമിക്കുന്നും. അവന്മായി യാതൊഴ കുട്ടകെട്ടിലും

എപ്പോട്ടുതു്. തന്നെ ഭോഗിച്ചതിനു പകരം ചെയ്യാൻ അതലോചിക്കുകയോലും അതുതു്. പ്രതിക്രിയ ചെയ്യാതെ നിങ്ങളിടെ മഹത്പൊന്തപോകം. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നവനും കുറക്കാരനായിത്തീരുന്നു.

മിതവ്യയം മനസ്സുനബ്ദായിരിക്കേണ്ട ഒരു പ്രധാന ഗ്രംമാണു്. വരവരിത്തു ചെലവാക്കുന്നും. തന്റെ വരവിനു് അനുസരണമായി ചെലവുകൾ കുമപ്പുട്ടു തന്നും. കടം വാങ്ങുന്ന ശീലം അപേക്ഷകരമാണു്. നിഘൃതതിയുള്ളിട്ടേതും ധാതോനും കടം വാങ്ങുതു്. കടം സപാതത്രുതെതു നശിപ്പിക്കുന്നും. അന്തുണ്ടു അടിമയാക്കിത്തീക്കണും. സപന്തം സപത്രു നശിക്കുന്നതിനും ഹേതുവായിത്തീരുന്നു.

പുകയില, കളിൽ, ചാരായം, കരിപ്പു്, ഗഞ്ചാ മുതലായ ലഘവിസാധനങ്ങൾ ധാതോനും ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. ഇന്നുള്ള ചെറുപ്പുകാർ മിക്കവാറും പുകയില (എത്തക്കിലും തരത്തിൽ) ഉപയോഗിക്കുന്നവരാണു്. പൊട്ടി, മരക്കു്, ബീഡി, സിഗററ്റ് എന്നിങ്ങനെ ഏതുക്കിലും തരത്തിൽ പുകയില ഉപയോഗിക്കാത്ത ചെറുപ്പുകാർ വളരെ കുറയും. ഇങ്ങനെ പുകയില ഉപയോഗിക്കുന്നതു് അന്തേരാഹ്വത്തിനു ഹാനികരമാണു്. തലച്ചേരാറിനു നാശകരിക്കാണു്. ധാതോരാവയ്യുവും ഇല്ലാതെ പുകയില ഉപയോഗിച്ചു ശീലിക്കുന്നു. കുമേണ അതിനു് അടിമപ്പുട്ടുണ്ടു്. പുകയില കുടാതെ ജീവിക്കാൻ സാധിക്കാതെയാവുന്നു. മദ്ദപാനത്തിനുണ്ട് മുഴ്ചും ഇതിലും ഭയക്കരിക്കാണു്. മദ്ദം മനസ്സുനുണ്ടുവും ശുഖിക്കാതെയുണ്ടുണ്ടു്. അവനെ ഭാഗതനാക്കിത്തീക്കണും. നമ്മുടെ ചുറവും നടക്കുന്ന ലഹരികളിലും കൊലപകളിലും ദ്രുതിക്കാലം

മല്ലപാനത്തിന്റെ പദ്മാശം. മല്ലം ഉള്ളിൽ ചെല്ലുന്നതോടുകൂടി വിവേകം നശിക്കുന്നു, ഒരു ദിവസം ഉന്നാദം ബാധിക്കുന്നു; ചുറ്റും നടക്കാതെന്തെല്ലാമെന്നോ, താൻ എത്തു ചെയ്യുന്നവെന്നോ, എത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നവെന്നോ അറിവില്ലാതെയാകുന്നു. അവന്റെ അത്രോഹ്യം ക്രമേണ ക്ഷയിച്ചു് അവൻ അകാലമരണവും അടയുന്നു. അതിനാൽ ഗണ്യം, കുഴു, കളിച്ചു്, ചാരായം, പുകയില തൃട്ടുപാടിയ ലഹരിസാധനങ്ങൾ യാതൊന്നും ഉപയോഗിക്കുത്തു്. കാസ്പി, തേയില തൃട്ടുപാടിയ ചില പാനീയങ്ങളിലും അത്രോഹ്യം നമ്മുടെ ധനത്തെയും നശിപ്പിക്കുവയ്ക്കുന്നു്. നമ്മുടെ രാജുത്തിന്റെ ശീതോഷ്ണ സമിതിക്കു് അവ യോജിച്ചുവയ്ക്കു. അതിനാൽ ഇത്തരം പാനീയങ്ങളേയും വർജ്ജിക്കുന്നും.

അത്രോഹ്യം:—ചുവഞ്ഞെങ്കിലേ ചിത്രമെഴുതാർ സാധിക്കു. നല്ല അത്രോഹ്യമുള്ള ശരീരമില്ലെങ്കിൽ മരറ നെല്ലാം മുണ്ടാക്കുന്നാലും പ്രയോജനമില്ല. യാതൊക്കെ പ്രവൃത്തിക്കും ശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നീല്ല. ജീവിതചിംഘയത്തിനു് അതുവാഹനമാകു പരിഗ്രാമം, ഉന്നേഷം മുതലായ മുണ്ടാക്കുന്ന അയാളും കൈവെട്ടിയും. പല രോഗങ്ങളിലും ബാധിക്കും. അതിനാൽ മനസ്സുന്നണായിരിക്കേണ്ട സകല മുണ്ടാക്കേണ്ടയുംകാരം പ്രാധാന്യം അത്രോഹ്യത്തിനാകുന്നു. അത്രോഹ്യരക്ഷാനിയമങ്ങൾ എത്തെല്ലാമെന്നു് ഇതു ചെറിയ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കാൻ ഏതാൻ തുന്നിച്ചുന്നില്ല. വൈദ്യുതാന്ത്രികശാഖയിൽ നാൽ ധാരാളം അത്രോഹ്യരക്ഷാഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധ പ്രവൃത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അവ വായിച്ചു് അത്രോഹ്യരക്ഷാനിയമങ്ങൾ മനസ്സുലഭക്കി അവയന്നുസരിച്ചു് ജീവിക്കുന്നും,

“ശരീരമാല്പം വല്ല ധർമ്മസാധനം”

എന്നാണ് മഹദപാക്ഷം. ശരീരത്തിൽ അത്രയിൽ മാന്യാ ബാഹ്യമാന്യാ യാതൊഴപ്പറവും ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയ്ക്കാണ് അത്രോഹ്യം എന്ന പറയുന്നതു്. മനഷ്യർക്കണാകന മിക്ക രോഗങ്ങളിൽ അത്രോഹ്യരക്ഷാനിയമങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കാഴ്ചിക്കൊണ്ടു് ഉണ്ടാവുന്നവയാണ്.

ശരിയായ അമഹാരം, ഗ്രൂഖലവാച്ചു, ഗ്രൂഖലജലം, ഗ്രൂചിതപർ, വ്യാധാമം എന്നിവയാണ് അത്രോഹ്യസ ബാഭനത്തിനാളും അഭിജ്ഞ പ്രധാന ഉപകരണങ്ങൾ. ഗ്രൂഖലവാച്ചു സ്പാസിക്കണം. ഗ്രൂഖലജലം ഉപയോഗിക്കാവു. നാം ധർമ്മക്കന്ന വസ്തുങ്ങളിൽ മറ്റൊരു ഗ്രൂപ്പാഴം ഗ്രൂചിയായിരിക്കണം, കസവുവസ്തുങ്ങളിൽ പട്ടവസ്തുങ്ങളിൽ അഭിജ്ഞം ബെരലക്ഷണങ്ങളാണ്. അഭിജ്ഞംബെരലം അനാവത്രവും വ്യയ മേതുകവും അതുകൊപ്പാർവ്വമാകനു. എന്നാൽ ധർമ്മക്കന്ന വസ്തുങ്ങളിൽ അഴക്ക പറ്റാതെ സൃഷ്ടിക്കണം. ശരീരഗ്രൂചിതപത്തിൻ്റെ സ്ഥാനം അത്രുംവശ്രമാണ്. ശരീരത്തിൽനിന്ന് സണ്ടാവുന്ന വിയർപ്പും, പുറമേ നിന്നു പറവുന്ന അഴക്കം, പൊടിയും കളിത്തു് ശരീരത്തെ ഗ്രൂചിയാക്കി സൃഷ്ടിക്കണം. അമഹാരതത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കറിച്ചു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ അമഹാരം കഴിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ചീല ദ്രവ്യാന സംശ്രദ്ധം നാം വിസ്തൃതിക്കന്നു. കരുതിൽ കിട്ടുന്നതെല്ലാം ക്ഷേമിക്കുന്നതു്. അത്രോഹ്യസംബന്ധംക്കങ്ങളായ പദാത്മങ്ങൾ — ശരീരപോഷണത്തിന് ഉപയുക്തങ്ങളായ സാധനങ്ങൾ — ക്ഷേമിക്കണം. അഴകിയതും രോഗബീജങ്ങൾ പറവിയിട്ടിള്ളതും അതു സാധനരു ക്ഷേമിക്കുന്നതു്. മിതമായിട്ട് മാത്രമേ ക്ഷേമിക്കാവു, ഒരു തുള്ളി വെള്ളംപോലും ഉള്ളിലോട്ട്

ചെല്ലത്താൻ നിറുത്തിയില്ലാതാവുന്നതുവരെ പിലർ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു. ഈങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഇന്ന തതിനു പകരം ദേഹമാണുണ്ടാവുന്നതു്. അതോടുന്നതു കാംക്ഷിക്കുന്ന ധാതീരത്തിനും തുടിയ പാനീയങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. സുവനിദി അതോടുന്നതിന്റെ പക്ഷണമാണു് പകലുറക്കം നന്നല്ല; എന്നാൽ രാത്രിയിൽ അവയുമുള്ളിടത്തോടും ഉറങ്ങാതിരിക്കുന്നതും രോഗവൈത്തുകമാണു്.

വ്യാധാമം അതോടുന്നതിനു് അത്രാവസ്രമാക്കുന്നു. നടക്കക, ബാടുക, നീളുക എന്നിവ സാധാരണ ഏതു മണംശ്വിനം ചെയ്യാവുന്ന വ്യാധാമങ്ങളുണ്ടു്. ശരീരത്തി ഘൃഷിത അവയവവങ്ങളിടെ വളർത്തുകയും ഹാരോനിനും പ്രത്യേകം വ്യാധാമം അത്രാവസ്രമാക്കുന്നു. വ്യാധാമം ചെയ്യുന്നതു് ഒരു സ്ഥിരപ്പിസമയത്തായിരിക്കുന്നും. അകാലത്തിലും അനിതമായും വ്യാധാമം ചെയ്യുന്നതു് ദോഷകരമാണു്. അതിരാവിലെയും വൈകിട്ടു് അഞ്ചു മൺിക്ക ശൈഷവമാണു് വ്യാധാമത്തിനു പററിയ സമയങ്ങൾ.

അതോടുന്നക്ഷാനിയമങ്ങൾ പലതുണ്ടു്. അവയിൽ പ്രധാനമായ പിലതിനെപ്പറ്റി സുചിപ്പിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യിട്ടില്ല. വിദ്യശബ്ദമാർ ഏഴ്ത്തിയിട്ടുള്ള അതോടുന്നക്ഷാനം വായിച്ചു് അതോടുന്നസംരക്ഷണമുറകരം മനസ്സിലാക്കി അനുശ്ചിക്കുന്നും.

ജീവിതത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നുകിൽ, സ്നേഹിക്ക നേക്കിൽ, ഒരു ഉത്തമമാശ്വരനായി ജീവിക്കുന്നതിനു വേണ്ട സകല മുണ്ഡങ്ങളിം സമ്പാദിക്കുന്നും. അവയെ മുൻനിരത്തി ജീവിക്കുന്നും, അഞ്ചിനെ ചെയ്യാൽ ജീവി

തം വിജയകരമായിര്ത്തീഷം... സ്വന്തമാദരം അനുഷ്ടി
ചുതായി ചാരിതാത്മ്രപ്പേട്ടാം. ലോകങ്ങൾ സ്നേഹം
ദരാദരം സന്ധാരിക്കാം. ഇന്ത്യപരമ്പരീതികൾ പാത്രി
ഭവിക്കാം.

മുണ്ഡം.

— — (o) — —

